

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 35

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

9 februarie 2012

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins</u>	<u>Pagina</u>
I Rezoluții, recomandări și avize		
AVIZE		
Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor		
2012/C 35/01	Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind propunerile legislative pentru politica agricolă comună după 2013	1
2012/C 35/02	Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind pachetul legislativ referitor la victimele criminalității, inclusiv o propunere de directivă de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și o propunere de regulament privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă	10
2012/C 35/03	Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind utilizarea și transferul de date din registrele cu numele pasagerilor (PNR) către Departamentul pentru Securitate Internă al Statelor Unite	16

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2012/C 35/04	Rata de schimb a monedei euro	23

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2012/C 35/05	Comisia administrativă a Comunităților Europene pentru securitatea socială a lucrătorilor migranți – Rate de conversie ale monedelor de schimb în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului	24

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea AELS de Supraveghere

2012/C 35/06	Orientările privind aplicarea articolului 53 din Acordul privind SEE la serviciile de transport maritim	26

V Anunțuri

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

Comisia Europeană

2012/C 35/07	Cerere de propuneri – EACEA/5/12 – MEDIA 2007 – Dezvoltare, distribuție, promovare și formare – Formare	40
2012/C 35/08	Extras din hotărârea judecătorească privind Akcinė bendrovė bankas SNORAS, pronunțată în conformitate cu Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (denumită în continuare „directiva”)	42

Rectificări

2012/C 35/09	Rectificare la Cererile de propuneri în cadrul programului multianual de lucru 2011 pentru acordarea de finanțare nerambursabilă în domeniul Rețelei Transeuropene de Transport (TEN-T) pentru perioada 2007-2013 [Decizia C(2011) 1772 a Comisiei, astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2011) 9531 a Comisiei] (JO C 7, 10.1.2012)	43

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR

Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind propunerile legislative pentru politica agricolă comună după 2013

(2012/C 35/01)

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,

având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7 și 8,

având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾,

având în vedere solicitarea unui aviz în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001,

ADOPTĂ PREZENTUL AVIZ:

1. INTRODUCERE

1.1. Consultarea AEPD

1. La 12 octombrie 2011, Comisia a adoptat următoarele propuneri (denumite în continuare „propunerile”) privind politica agricolă comună (denumită în continuare „PAC”) după 2013, care au fost transmise AEPD spre consultare în aceeași zi:

- propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune (denumit în continuare „Regulamentul privind plățile directe”) ⁽³⁾,
- propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei organizații comune a piețelor produselor agricole (denumit în continuare „Regulamentul privind OCP unică”) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 625 final.

⁽⁴⁾ COM(2011) 626 final.

- propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (denumit în continuare „Regulamentul privind dezvoltarea rurală”) ⁽⁵⁾,
- propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune (denumit în continuare „Regulamentul orizontal”) ⁽⁶⁾,
- propunere de regulament al Consiliului de stabilire a măsurilor pentru determinarea anumitor ajutoare și restituiri legate de organizarea comună a piețelor produselor agricole ⁽⁷⁾,
- propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește aplicarea plăților directe pentru fermieri în anul 2013 ⁽⁸⁾,
- propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul schemei de plată unică și sprijinul acordat viticultorilor ⁽⁹⁾.

2. AEPD salută faptul că este consultată oficial de către Comisie și că în preambulele propuse ale Regulamentului privind plățile directe, ale Regulamentului privind OCP unică, ale Regulamentului privind dezvoltarea rurală și ale Regulamentului orizontal este inclusă o trimitere la prezentul aviz.

1.2. Obiectivele propunerilor și prelucrarea datelor cu caracter personal

3. Propunerile sunt menite să asigure un cadru pentru: 1. producția alimentară viabilă; 2. gestionarea durabilă a resurselor naturale și acțiunile de combatere a schimbărilor climatice; și 3. dezvoltarea teritorială echilibrată. În acest scop, propunerile instituie mai multe scheme de sprijin pentru fermieri, precum și alte măsuri de stimulare a dezvoltării agricole și rurale.
4. Pe parcursul acestor programe se prelucrează date cu caracter personal – referitoare în principal la beneficiarii ajutoarelor, dar și la terți – în diferite etape (prelucrarea cererilor de ajutor, asigurarea transparenței plăților, controlul și combaterea fraudei etc.). Deși operațiunile de prelucrare sunt derulate în cea mai mare parte de către statele membre și sub responsabilitatea acestora, Comisia poate să acceseze majoritatea acestor date. Beneficiarii și în unele cazuri terții – de exemplu în scopul efectuării controalelor în cazuri de fraudă – trebuie să ofere informații autorităților competente desemnate.

1.3. Scopul avizului AEPD

5. Relevanța protecției datelor în contextul PAC a fost evidențiată de Curtea de Justiție în hotărârea pronunțată în cauza Schecke, prin care se anulează legislația UE referitoare la publicarea numelor beneficiarilor fondurilor agricole ⁽¹⁰⁾. AEPD este conștientă că, în cazul de față, aspectele legate de protecția datelor nu fac parte din esența propunerilor. Cu toate acestea, în măsura în care propunerile se referă la prelucrarea datelor cu caracter personal, se impun câteva comentarii pertinente.
6. Scopul prezentului aviz nu este de a analiza întregul set de propuneri, ci de a oferi contribuții și îndrumări pentru proiectarea procesului de prelucrare a datelor cu caracter personal necesar în vederea administrării PAC într-un mod care să respecte drepturile fundamentale la viață privată și la protecția datelor și să asigure, în același timp, administrarea eficientă a ajutorului, prevenirea și investigarea cazurilor de fraudă și efectuarea cheltuielilor într-o manieră transparentă și responsabilă.

⁽⁵⁾ COM(2011) 627 final.

⁽⁶⁾ COM(2011) 628 final.

⁽⁷⁾ COM(2011) 629 final.

⁽⁸⁾ COM(2011) 630 final.

⁽⁹⁾ COM(2011) 631 final.

⁽¹⁰⁾ CJUE, 9 noiembrie 2010, Volker und Markus Schecke, C-92/09 și C-93/09.

7. În acest scop, prezentul aviz este structurat în două părți: o primă parte, mai generală, cuprinde o analiză și recomandări relevante pentru majoritatea propunerilor. Aceasta se referă în principal la comentariile privind competențele delegate și de executare conferite Comisiei. Apoi, în cea de a doua parte, se discută dispozițiile specifice cuprinse în mai multe dintre propuneri ⁽¹¹⁾ și se oferă recomandări pentru abordarea problemelor identificate în acestea.

2. ANALIZA PROPUNERILOR

2.1. Observații generale

8. După cum am menționat, majoritatea operațiunilor de prelucrare sunt derulate de către statele membre. Cu toate acestea, în multe cazuri Comisia poate să aibă acces la datele cu caracter personal. Prin urmare, AEPD salută faptul că în preambulele propunerilor relevante sunt incluse trimiteri la aplicabilitatea Directivei 95/46/CE și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 ⁽¹²⁾.
9. În general, se observă că multe chestiuni fundamentale pentru protecția datelor nu sunt incluse în prezentele propuneri, însă urmează să fie reglementate prin acte de punere în aplicare sau delegate. Acest lucru este valabil, de exemplu, pentru măsurile care urmează să fie adoptate în legătură cu monitorizarea ajutorului, instituirea sistemelor informatice, transferurile de informații către țări terțe și controalele la fața locului ⁽¹³⁾.
10. Articolul 290 din TFUE stabilește condițiile de exercitare a competențelor delegate de către Comisie. Comisiei i se poate conferi competența de a „completa sau modifica anumite elemente neesențiale ale actului legislativ”. De asemenea, „obiectivele, conținutul, domeniul de aplicare și durata delegării” sunt definite în mod expres. În ceea ce privește competențele de executare, articolul 291 din TFUE stabilește că acestea pot fi conferite Comisiei în cazul în care „sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii”. Statele membre asigură controale corespunzătoare.
11. AEPD consideră că aspectele fundamentale ale prelucrării avute în vedere în propuneri și garanțiile necesare în materie de protecție a datelor nu pot fi considerate „elemente neesențiale”. Prin urmare, pentru a spori securitatea juridică, în textele legislative principale ar trebui să fie reglementate deja cel puțin următoarele elemente ⁽¹⁴⁾:
- ar trebui precizat în mod explicit scopul specific al fiecărei operațiuni de prelucrare. Acest aspect este relevant în special în ceea ce privește publicarea datelor cu caracter personal și transferurile către țări terțe;
 - ar trebui prevăzute și specificate categoriile de date care urmează să fie prelucrate, întrucât, în multe cazuri, domeniul de aplicare al prelucrării nu este clar în prezent ⁽¹⁵⁾;
 - ar trebui clarificate drepturile de acces, în special în ceea ce privește accesul Comisiei la date. În această privință, ar trebui să se specifice că datele cu caracter personal pot fi prelucrate de către Comisie doar în cazul în care este necesar, de exemplu în scopuri de control;
 - ar trebui prevăzute perioade maxime de păstrare, întrucât în unele cazuri propunerile prevăd doar perioade minime de păstrare ⁽¹⁶⁾;

⁽¹¹⁾ Multe dintre aceste dispoziții sunt incluse deja în cadrul legislativ actual.

⁽¹²⁾ COM(2011) 625 final: considerentul 42; COM(2011) 626 final: considerentul 137; COM(2011) 627 final: considerentul 67; COM(2011) 628 final: considerentul 69.

⁽¹³⁾ A se vedea, printre altele, articolul 157 din Regulamentul privind OCP unică; titlul VII (Monitorizare și evaluare) și articolele 78 și 92 din Regulamentul privind dezvoltarea rurală; precum și articolele 21-23, 49-52 și titlul V capitolele II și III din Regulamentul orizontal.

⁽¹⁴⁾ A se vedea și Avizul AEPD privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 89/666/CEE, 2005/56/CE și 2009/101/CE în ceea ce privește interconectarea registrelor centrale, ale comerțului și ale societăților (JO C 220, 26.7.2011, p. 1), secțiunea 3.2; Avizul AEPD privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contractele centrale și registrele centrale de tranzacții (JO C 216, 22.7.2011, p. 9), punctele 13, 28 și 30; Avizul AEPD privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind contractele de credit pentru proprietățile rezidențiale, punctele 7, 12 și 13; toate sunt disponibile la <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁵⁾ A se vedea, printre altele, articolele 77 și 92 din Regulamentul privind dezvoltarea rurală.

⁽¹⁶⁾ A se vedea articolul 70 alineatul (1) și articolul 72 alineatul (2) din Regulamentul orizontal.

- ar trebui specificate drepturile persoanelor vizate, în special în ceea ce privește dreptul la informație. Deși este posibil ca beneficiarii să știe că datele lor sunt prelucrate, ar trebui ca și terții să fie informați corespunzător asupra posibilității ca datele lor să fie folosite în scopuri de control;
 - de asemenea, ar trebui ca domeniul de aplicare și scopul transferurilor către țări terțe să fie specificate și să respecte cerințele prevăzute la articolul 25 din Directiva 95/46/CE și la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
12. După specificarea acestor elemente în propunerile legislative principale, ar putea fi folosite acte delegate sau de punere în aplicare în vederea aplicării mai detaliate a acestor garanții specifice. AEPD se așteaptă să fie consultată în legătură cu actele de punere în aplicare și delegate care abordează aspecte privind relevanța protecției datelor.
13. În anumite cazuri este posibil să fie prelucrate date cu privire la anumite infracțiuni (prezumptive) (de exemplu legate de fraudă). Întrucât legislația aplicabilă privind protecția datelor prevede măsuri speciale de protecție a acestor date ⁽¹⁷⁾, ar putea fi necesar ca APD naționale competente sau AEPD să efectueze o verificare prealabilă ⁽¹⁸⁾.
14. În sfârșit, ar trebui să se prevadă măsuri de securitate, în special în ceea ce privește bazele de date și sistemele electronice. De asemenea, ar trebui să se țină seama de principiul responsabilității și principiul luării în considerare a vieții private încă din momentul conceperii.

2.2. Comentarii specifice

Limitarea scopului și domeniul de aplicare al prelucrării

15. Articolul 157 din Regulamentul privind OPC unică conferă Comisiei competența de a institui acte de punere în aplicare privind cerințele în materie de comunicare în diferite scopuri (precum asigurarea transparenței pieței, controlul măsurilor PAC sau punerea în aplicare a acordurilor internaționale) ⁽¹⁹⁾ „ținând seama de necesarul de date și de sinergiile dintre posibilele surse de date” ⁽²⁰⁾. AEPD recomandă ca această dispoziție să specifice sursele de date care vor fi folosite și scopurile specifice în care vor fi folosite acestea. În această privință, AEPD ar dori să reamintească riscul ca interconectarea între bazele de date să contravină principiului limitării scopului ⁽²¹⁾, conform căruia datele cu caracter personal nu trebuie să fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu scopul inițial al colectării ⁽²²⁾.

⁽¹⁷⁾ Articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE.

⁽¹⁸⁾ Articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și articolul 20 din Directiva 95/46/CE.

⁽¹⁹⁾ Scopurile acestor cerințe în materie de comunicare sunt: „aplicarea prezentului regulament, monitorizarea, analiza și gestionarea pieței produselor agricole, asigurarea transparenței pieței, buna funcționare a măsurilor PAC, verificarea, controlul, monitorizarea, evaluarea și auditarea măsurilor din cadrul PAC, punerea în aplicare a acordurilor internaționale, inclusiv cerințele de notificare în temeiul acestor acorduri” [a se vedea articolul 157 alineatul (1) primul paragraf].

⁽²⁰⁾ Schimbul de informații în scopuri similare este prevăzut deja în legislația actuală [a se vedea, de exemplu, articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (denumit în continuare „Regulamentul privind finanțarea PAC”) (JO L 209, 11.8.2005, p. 1); precum și articolul 192 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizații comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (JO L 299, 16.11.2007, p. 1)].

⁽²¹⁾ A se vedea, de asemenea, Avizul AEPD privind propunerea de decizie a Consiliului privind înființarea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen de a doua generație (SIS II) [COM(2005) 236 final] și propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul la Sistemul de informații Schengen din a doua generație (SIS II) al serviciilor competente, în statele membre, pentru eliberarea certificatelor de înmatriculare a vehiculelor [COM(2005) 237 final] (JO C 91, 19.4.2006, p. 38), în special punctul 10; Avizul AEPD privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu „Prezentare generală asupra modului de gestionare a informațiilor în spațiul de libertate, securitate și justiție”, în special alineatele (47) și (48); precum și Comentariile AEPD din 10 martie 2006 privind Comunicarea Comisiei cu privire la interoperabilitatea bazelor de date europene; toate acestea sunt disponibile pe <http://www.edps.europa.eu>

⁽²²⁾ A se vedea articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, precum și dispozițiile naționale de aplicare a articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 95/46/CE.

16. Articolul 77 din Regulamentul privind dezvoltarea rurală prevede un nou sistem electronic de informații care va fi „instituit prin cooperare între Comisie și statele membre” în scopul monitorizării și evaluării. Sistemul implică prelucrarea datelor privind „caracteristicile principale ale beneficiarului și ale proiectului” furnizate chiar de către beneficiari (articolul 78). În măsura în care aceste „informații-cheie” includ date cu caracter personal, prevederea ar trebui să specifice acest lucru. În plus, trebuie să fie definite categoriile de date ce urmează să fie prelucrate, iar AEPD să fie consultată în legătură cu actele de punere în aplicare prevăzute la articolul 74.
17. De asemenea, articolul 92 din aceeași propunere prevede instituirea unui nou sistem de informare „de către Comisie, în colaborare cu statele membre” în vederea unui schimb securizat de „date de interes comun”. Definiția categoriilor de date care urmează să facă obiectul schimbului este prea amplă și ar trebui restrânsă în cazul în care urmează să fie transferate date cu caracter personal folosind acest sistem. În plus, relația dintre articolul 77 și articolul 92 ar trebui să fie, de asemenea, clarificată, întrucât nu este clar dacă aceste articole au același scop și domeniu de aplicare.
18. Considerentul 40 din Regulamentul orizontal prevede că statele membre ar trebui să opereze un sistem integrat de administrare și control⁽²³⁾ pentru anumite plăți și „să fie autorizate să utilizeze, de asemenea, sistemul integrat menționat și pentru alte sisteme de sprijin ale Uniunii” pentru a „îmbunătăți eficacitatea și monitorizarea sprijinului acordat de Uniune”. Această dispoziție ar trebui să fie clarificată, în special în cazul în care nu se referă doar la exploatarea sinergiilor din punct de vedere al infrastructurii, ci și la valorificarea informațiilor stocate în acest sistem în scopul monitorizării altor scheme de sprijin.
19. În conformitate cu articolul 73 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul orizontal, cererile de ajutor trebuie să cuprindă, pe lângă informații despre parcele și drepturile la plată, și „orice altă informație prevăzută în prezentul regulament sau necesară în vederea aplicării legislației sectoriale agricole relevante sau solicitată de statul membru în cauză”⁽²⁴⁾. În cazul în care se preconizează că aceste informații vor cuprinde date cu caracter personal, ar trebui specificate categoriile de date solicitate.

Drepturi de acces

20. Regulamentul orizontal stabilește o serie de organisme pentru aplicarea practică a PAC și atribuie sarcinile acestora (articolele 7-15). În ceea ce privește Comisia, sunt prevăzute următoarele competențe (titlurile IV-VII):
- accesarea datelor prelucrate de către aceste organisme în scopul efectuării unor controale (ale plăților specifice și beneficiarilor)⁽²⁵⁾;
 - accesarea, de asemenea, a majorității acestor date în vederea evaluării generale a măsurilor⁽²⁶⁾.
21. Prima sarcină menționată la paragraful anterior va implica prelucrarea de date cu caracter personal, în timp ce pentru cea de a doua sarcină nu există o nevoie *prima facie* de prelucrare a datelor cu caracter personal: o evaluare generală a măsurilor poate fi efectuată și pe baza datelor agregate sau anonimizate. În cazul în care Comisia nu oferă o justificare adecvată pentru nevoia de prelucrare a datelor cu caracter personal în acest context, ar trebui clarificat faptul că nu trebuie să se furnizeze Comisiei niciun fel de date cu caracter personal în scopul evaluării generale a măsurilor.

⁽²³⁾ Instituit deja prin articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO L 30, 31.1.2009, p. 16) (denumit în continuare „Regulamentul privind plățile directe”).

⁽²⁴⁾ Articolul 19 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind plățile directe cuprinde formulări similare.

⁽²⁵⁾ Articolul 36 din Regulamentul privind finanțarea PAC prevede deja schimbul de date în scopuri similare.

⁽²⁶⁾ A se vedea articolul 110.

22. Articolele 49-52 și 61-63 din Regulamentul orizontal stabilesc normele pentru verificările la fața locului ⁽²⁷⁾. Propunerea prevede că acestea sunt efectuate în principal de către autoritățile competente din statele membre, în special în ceea ce privește vizitele la domiciliu sau interogarea formală a persoanelor, însă Comisia are acces la informațiile obținute în acest mod. Aici legiuitorul ar trebui să specifice că doar atunci când este necesar în scopuri de control Comisia are acces la aceste date. De asemenea, ar trebui precizate categoriile de date cu caracter personal care urmează să fie accesate de către Comisie.
23. În scopul monitorizării ajutorului, Regulamentul orizontal stabilește un sistem de administrare și control ⁽²⁸⁾ (articolele 68-78) care conține o serie de baze de date:
- baza de date electronică (articolul 70);
 - sistemul de identificare a parcelelor agricole (articolul 71);
 - sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată (articolul 72);
 - cererile de ajutor (articolul 73).
24. Baza de date electronică cuprinde o singură bază de date per stat membru (și, opțional, bazele de date descentralizate din interiorul acestora). Ea înregistrează datele obținute de la fiecare beneficiar prin cererile de ajutor și de plată. Dat fiind faptul că nu toate datele colectate prin cererile de ajutor pot fi necesare în scopuri de control, ar trebui să se analizeze posibilitățile de a reduce la minimum prelucrarea datelor cu caracter personal în această privință.
25. Accesul la sistemul de administrare și control nu este reglementat în mod explicit. Similar cu cele afirmate în legătură cu verificările la fața locului, AEPD recomandă legiuitorului să stabilească norme delimitate clar pentru accesul la acest sistem.
26. În ceea ce privește verificările, Regulamentul orizontal prevede controlul documentelor comerciale, inclusiv ale terților (articolele 79-88) ⁽²⁹⁾. Aceste documente pot să includă date cu caracter personal cu privire la terți. În cadrul instrumentului ar trebui specificate condițiile în care terților li se cere să dezvăluie documentele lor comerciale ⁽³⁰⁾.
27. Articolul 87 din aceeași propunere stabilește că funcționarii Comisiei au acces la toate documentele „elaborate în vederea sau ca urmare a controalelor organizate” „în conformitate cu dispozițiile legislative naționale relevante”. Prevederea se aplică atât cazurilor în care aceștia pot să participe la control [alineatul (2)], cât și cazurilor în care anumite acțiuni sunt rezervate funcționarilor desemnați de legislația statului membru în care se desfășoară controlul [alineatul (4)]. În ambele cazuri trebuie să se garanteze că funcționarii Comisiei accesează aceste date numai atunci când este necesar (respectiv în scopuri de control), precum și în cazurile în care dreptul național ar permite accesul în alte scopuri. AEPD încurajează legiuitorul să introducă în text precizări în acest sens.

⁽²⁷⁾ Verificările la fața locului sunt instituite deja prin legislația actuală (a se vedea articolele 36 și 37 din Regulamentul privind finanțarea PAC).

⁽²⁸⁾ Similar sistemului instituit deja prin articolul 14 din Regulamentul privind plățile directe.

⁽²⁹⁾ Controlul documentelor comerciale, inclusiv controlul documentelor terților și accesul Comisiei la acestea, sunt prevăzute deja în legislația actuală [a se vedea, de exemplu, articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 485/2008 al Consiliului din 26 mai 2008 privind controalele efectuate de către statele membre cu privire la operațiunile care fac parte din sistemul de finanțare prin Fondul european de garantare agricolă (versiunea codificată) (JO L 143, 3.6.2008, p. 1)].

⁽³⁰⁾ A se vedea și Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor din 19 aprilie 2011 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții (JO C 216, 22.7.2011, p. 9), în special paragraful 32, disponibil pe <http://www.edps.europa.eu>

28. În conformitate cu articolul 102 din Regulamentul orizontal, statele membre transmit Comisiei anumite categorii de informații, declarații și documente. Printre acestea se numără și „un rezumat al rezultatelor tuturor auditurilor și controalelor realizate și disponibile” [articolul 102 alineatul (1) litera (c) punctul (v)]. În acest caz ar trebui să se specifice fie că în aceste rezumate nu vor fi incluse date cu caracter personal, fie scopul în care aceste date trebuie să fie comunicate, în cazul în care sunt necesare.

Perioade de păstrare

29. Articolul 70 alineatul (1) din Regulamentul orizontal prevede că baza de date electronică permite consultarea „prin intermediul autorității competente a statului membru” a datelor începând din anul 2000 și „consultarea directă și imediată” a datelor referitoare la cel puțin cinci ani calendaristici consecutivi anteriori ⁽³¹⁾.
30. Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată permite „verificarea drepturilor și controale încrucișate privind cererile de ajutor și sistemul de identificare a parcelelor agricole”. Articolul 72 alineatul (2) din Regulamentul orizontal stabilește că sunt disponibile date privind o perioadă de „cel puțin” patru ani ⁽³²⁾.
31. În legătură cu aceste două sisteme, AEPD reamintește articolul 6 alineatul (1) litera (e) din Directiva 95/46/CE și articolul 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, care stabilesc că datele nu trebuie păstrate într-o formă care să permită identificarea pe o perioadă mai lungă decât este necesar în vederea atingerii scopului pentru care au fost colectate. Acest lucru implică faptul că este necesară o definire a perioadelor de păstrare maxime, nu doar a perioadelor de păstrare minime.

Transferuri internaționale

32. Articolul 157 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul privind OCP unică prevede că datele pot fi transmise țărilor terțe și organizațiilor internaționale. AEPD dorește să reamintească faptul că transferul datelor cu caracter personal care nu asigură o protecție adecvată ar putea fi justificat doar de la caz la caz dacă se aplică una dintre excepțiile prevăzute la articolul 26 din Directiva 95/46/CE sau la articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 (de exemplu, în cazul în care transferul este necesar sau impus prin lege din motive legate de un interes public important).
33. În acest caz ar trebui să se precizeze scopul specific al transferului (de exemplu, în legătură cu punerea în aplicare a acordurilor internaționale) ⁽³³⁾. Acordurile internaționale relevante ar trebui să includă garanții specifice în ceea ce privește protecția vieții private și a datelor cu caracter personal și exercitarea acestor drepturi de către persoanele vizate. În plus, în cazul în care datele trebuie transmise de către Comisie, transferul ar trebui să fie autorizat de AEPD ⁽³⁴⁾.

Publicarea informațiilor

34. Considerentul 70 din Regulamentul orizontal prevede că noile norme privind publicarea informațiilor referitoare la beneficiari „ținând cont de obiecțiile exprimate de Curtea de Justiție” în cauza *Schecke* ⁽³⁵⁾ sunt în curs de elaborare.
35. AEPD dorește să reamintească faptul că normele privind publicarea informațiilor referitoare la beneficiari ar trebui să respecte principiul proporționalității. După cum a confirmat Curtea de Justiție ⁽³⁶⁾, trebuie găsit un echilibru just între drepturile fundamentale la viața privată și protecția datelor ale beneficiarilor și interesul Uniunii Europene de a garanta transparența și a asigura o administrare optimă a fondurilor publice.

⁽³¹⁾ După cum este prevăzut deja la articolul 16 din Regulamentul privind plățile directe.

⁽³²⁾ Articolul 18 din Regulamentul privind plățile directe cuprinde o formulare foarte asemănătoare.

⁽³³⁾ Articolul 157 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul privind OCP unică cuprinde o enumerare a scopurilor pentru comunicarea informațiilor către Comisie, însă nu specifică în care dintre aceste scopuri se pot transfera date către țări terțe sau organizații internaționale.

⁽³⁴⁾ Articolul 9 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

⁽³⁵⁾ CJUE, 9 noiembrie 2010, *Volker und Markus Schecke și Eifert*, cauzele conexe C-92/09 și C-93/09.

⁽³⁶⁾ CJUE, *Schecke*, punctele 77-88.

36. Acest aspect este relevant și în ceea ce privește articolul 157 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul privind OCP unică, conform căruia datele „pot fi făcute publice sub rezerva protecției datelor cu caracter personal și a interesului legitim al întreprinderilor în protejarea secretelor lor de afaceri”. Prin articolul 157 alineatul (2) litera (d) și alineatul (3) litera (c) se împuternicește Comisia să adopte acte delegate privind „condițiile și mijloacele de publicare a informațiilor” și acte de punere în aplicare a mecanismelor pentru punerea la dispoziția publicului a informațiilor și documentelor.
37. AEPD salută faptul că publicarea informațiilor și documentelor se va face sub rezerva protecției datelor cu caracter personal. Cu toate acestea, elemente esențiale precum scopul publicării și categoriile de date care urmează să fie publicate ar trebui să fie specificate în propuneri, și nu prin acte de punere în aplicare sau delegate.

Drepturile persoanelor vizate

38. Ar trebui să se specifice drepturile persoanelor vizate, în special cu privire la dreptul la informație și dreptul de acces. Acest lucru este în special relevant în ceea ce privește articolul 81 din Regulamentul orizontal, conform căruia pot fi verificate documentele comerciale ale beneficiarilor, dar și ale furnizorilor, clienților, transportatorilor și altor terți. Deși este posibil ca beneficiarii să știe că datele lor sunt prelucrate, ar trebui ca și terții să fie informați corespunzător asupra posibilității ca datele lor să fie folosite în scopuri de control (de exemplu, printr-o declarație de confidențialitate dată în momentul colectării și prin furnizarea de informații pe toate site-urile internet și în toate documentele relevante). Obligația de informare a persoanelor vizate, inclusiv a terților, ar trebui să fie inclusă în propuneri.

Măsuri de securitate

39. Ar trebui să se prevadă măsuri de securitate, în special în ceea ce privește bazele de date și sistemele electronice. Ar trebui să se țină seama de principiul responsabilității și principiul luării în considerare a vieții private încă din momentul conceperii. O listă a măsurilor de securitate ce trebuie adoptate în legătură cu aceste baze de date și sisteme electronice ar putea fi introdusă cel puțin prin acte delegate și de punere în aplicare. Acest aspect este cu atât mai important cu cât datele cu caracter personal prelucrate în contextul verificărilor și controalelor ar putea cuprinde date privind infracțiunile prezumtive.
40. AEPD salută cerințele prevăzute la articolul 103 din Regulamentul orizontal privind confidențialitatea și secretul profesional în vederea controlului în sensul articolelor 79-88 din același regulament.

3. CONCLUZII

41. AEPD consideră că, pentru a spori securitatea juridică, aspectele fundamentale ale operațiunilor de prelucrare avute în vedere în propuneri și garanțiile necesare în materie de protecție a datelor ar trebui să fie reglementate în textele legislative principale, și nu în actele delegate sau de punere în aplicare:
- în propuneri ar trebui precizat în mod explicit scopul specific al fiecărei operațiuni de prelucrare, în special în ceea ce privește publicarea datelor cu caracter personal și transferurile internaționale;
 - ar trebui specificate categoriile de date care urmează să fie prelucrate;
 - datele cu caracter personal ar trebui prelucrate doar în cazul în care acest lucru este necesar;
 - ar trebui clarificate drepturile de acces. În special, ar trebui să se specifice că datele cu caracter personal pot fi prelucrate de către Comisie doar dacă este necesar, de exemplu în scopuri de control;
 - în propuneri ar trebui prevăzute perioade maxime de păstrare;
 - ar trebui specificate drepturile persoanelor vizate, în special în ceea ce privește dreptul la informație. Ar trebui să se asigure faptul că nu doar beneficiarii, ci și terții sunt informați asupra faptului că datele lor sunt prelucrate;
 - ar trebui ca scopul (scopurile) specific(e) și domeniul de aplicare al transferurilor internaționale să se limiteze la ceea ce este necesar și să fie prevăzute în mod corespunzător în propuneri.

42. Aceste elemente ar putea fi detaliate ulterior în acte delegate sau de punere în aplicare. AEPD se așteaptă să fie consultată în această privință.
43. În plus, ar trebui să fie prevăzute măsuri de securitate cel puțin prin intermediul unor acte de punere în aplicare și acte delegate, în special în ceea ce privește bazele de date și sistemele electronice. De asemenea, ar trebui să se țină seama de principiul responsabilității și principiul luării în considerare a vieții private încă din momentul conceperii.
44. În sfârșit, având în vedere faptul că în anumite cazuri este posibil să fie prelucrate date privind anumite infracțiuni (prezumptive) (de exemplu legate de fraudă), ar putea fi necesar ca APD naționale competente sau AEPD să efectueze o verificare prealabilă.

Adoptat la Bruxelles, 14 decembrie 2011.

Giovanni BUTTARELLI
*Adjunctul Autorității Europene pentru Protecția
Datelor*

Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind pachetul legislativ referitor la victimele criminalității, inclusiv o propunere de directivă de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și o propunere de regulament privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

(2012/C 35/02)

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,

având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7 și 8,

având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾, în special articolul 41 alineatul (2),

ADOPTĂ PREZENTUL AVIZ:

1. INTRODUCERE

1.1. Context

1. La 18 mai 2011, Comisia a adoptat un pachet de instrumente legislative privind protecția victimelor criminalității. Pachetul legislativ cuprinde o propunere de directivă de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității („directiva propusă”) și o propunere de regulament privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă („regulamentul propus”) ⁽³⁾. Ambele propuneri sunt însoțite de o Comunicare a Comisiei privind consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană ⁽⁴⁾.
2. AEPD nu a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001, deși inițiativa legislativă a fost inclusă în Inventarul AEPD al priorităților în materie de consultare legislativă ⁽⁵⁾. Prin urmare, prezentul aviz se întemeiază pe articolul 41 alineatul (2) din același regulament. AEPD recomandă introducerea unei trimiteri la prezentul aviz în preambulul instrumentelor adoptate.

1.2. Obiectivele și domeniul de aplicare al pachetului legislativ

3. AEPD salută obiectivele strategice ale pachetului legislativ care, în concordanță cu Programul de la Stockholm și cu planul de acțiune aferent acestuia, constau în consolidarea drepturilor victimelor criminalității și garantarea faptului că nevoia acestora de protecție, sprijin și acces la justiție este respectată ⁽⁶⁾.
4. Directiva propusă este menită să înlocuiască Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale ⁽⁷⁾. Aceasta prevede norme minime comune privind drepturile,

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 275, respectiv COM(2011) 276.

⁽⁴⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei – Consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană, COM(2011) 274.

⁽⁵⁾ Disponibil pe site-ul AEPD (<http://www.edps.europa.eu>) la secțiunea: Consultation/Priorities.

⁽⁶⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei – Consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană, op. cit., p. 2.

⁽⁷⁾ JO L 82, 22.3.2001, p. 1. Expunerea de motive recunoaște faptul că, deși s-au înregistrat unele progrese în acest domeniu, obiectivele deciziei-cadru nu au fost pe deplin realizate.

sprijinirea și protecția victimelor criminalității. Scopul directivei propuse este, în special, de a garanta că victimele sunt tratate cu respect, că nevoile speciale ale victimelor vulnerabile sunt luate în considerare, că victimele beneficiază de susținere și informații adecvate și că pot să participe în cadrul procedurilor ⁽⁸⁾.

5. Regulamentul propus are ca scop să garanteze că victimelor care beneficiază de o măsură de protecție în materie civilă într-un stat membru li se oferă același nivel de protecție în cazul în care se stabilesc într-un alt stat membru, fără a fi nevoie să urmeze o procedură separată ⁽⁹⁾. Această măsură completează propunerea de directivă privind ordinul european de protecție („inițiativa OEP”), care se referă la recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție adoptate în materie penală. Inițiativa OEP, în legătură cu care AEPD a adoptat un aviz în octombrie 2010 ⁽¹⁰⁾, este discutată în prezent în cadrul Parlamentului European și al Consiliului.

1.3. Scopul prezentului aviz

6. Protecția vieții private și a datelor cu caracter personal joacă un rol fundamental în spațiul de libertate, securitate și justiție, după cum prevede Programul de la Stockholm, în special în contextul cooperării judiciare în materie penală. În octombrie 2010, AEPD a adoptat un aviz privind inițiativa OEP, care sublinia nevoia unui regim coerent de protecție a datelor în legătură cu inițiativele în domeniul cooperării judiciare în materie penală ⁽¹¹⁾. Cu această ocazie, AEPD a subliniat faptul că prelucrarea datelor în domeniul cooperării judiciare în materie penală este caracterizată prin natura deosebit de sensibilă a datelor implicate și prin efectele pe care prelucrarea conexă a datelor ar putea să le aibă asupra persoanelor vizate ⁽¹²⁾. Prin urmare, este necesar să se acorde atenția cuvenită aspectelor referitoare la protecția datelor în legătură cu inițiativele din acest domeniu și să se introducă norme și garanții adecvate în cazul în care este necesar.
7. În opinia AEPD, respectarea vieții private și a datelor cu caracter personal constituie un element esențial al protecției victimelor pe care instrumentele propuse au scopul să o asigure. Prin urmare, prezentul aviz se axează pe aspectele legate de viața privată ale propunerilor și propune idei pentru îmbunătățirea sau consolidarea protecției victimelor.

2. ANALIZA PROPUNERILOR

2.1. Directiva privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității

8. Diferitele dispoziții ale directivei propuse tratează în mod direct sau indirect protecția vieții personale și a datelor ⁽¹³⁾. În general, AEPD salută aceste dispoziții, întrucât au scopul de a proteja viața privată a victimelor. Cu toate acestea, consideră că în unele cazuri standardele de protecție ar putea fi consolidate și clarificate, fără a aduce atingere naturii lor de standarde minime.
9. Observațiile AEPD se vor axa în principal pe aspectele următoare: 1. articolul 23 din directiva propusă privind dreptul la protecția vieții private și relațiile cu mijloacele de comunicare; 2. drepturile victimelor la informare și accesul la propriile date cu caracter personal; și 3. protejarea confidențialității comunicărilor între victimă și serviciile de sprijinire a victimelor. Aceste aspecte vor fi discutate în subsecțiunile următoare.

2.1.1. Protecția vieții private a victimei

10. Principala dispoziție de fond a directivei propuse care se referă la viața privată este articolul 23, intitulat „Dreptul la protecția vieții private”. Articolul 23 alineatul (1) prevede că „statele membre se asigură că

⁽⁸⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei – Consolidarea drepturilor victimelor în Uniunea Europeană, op. cit., p. 8.

⁽⁹⁾ Ibidem.

⁽¹⁰⁾ Avizul AEPD din 5 octombrie 2010 privind ordinul european de protecție și ordinul european de anchetă în materie penală (JO C 355, 29.12.2010, p. 1).

⁽¹¹⁾ Ibidem, a se vedea în special secțiunea II din aviz.

⁽¹²⁾ Ibidem, punctul 1.

⁽¹³⁾ A se vedea, în special, considerentul 22, care recunoaște că protecția vieții private a victimei poate fi un mijloc important de a se evita victimizarea secundară; considerentul 27, care se referă la protecția datelor cu caracter personal de care beneficiază persoanele în conformitate cu Directiva-cadru 2008/977/AI a Consiliului și Convenția Consiliului Europei 108; articolul 21, care prevede măsuri de evitare a adresării de întrebări inutile victimei privind viața privată și măsuri prin care să se permită derularea audierii fără public; articolul 23, care se referă la dreptul la protecția vieții private și conduita mijloacelor de comunicare.

autoritățile judiciare pot adopta, în cursul procedurilor judiciare, măsurile adecvate pentru a proteja viața privată și imaginile fotografice aparținând victimelor și membrilor familiilor lor”. AEPD are mai multe observații în legătură cu această dispoziție.

11. În primul rând, articolul 23 alineatul (1) nu reglementează dreptul deplin la protecția vieții private a victimelor criminalității. Dispoziția este mult mai limitată ca domeniu de aplicare, întrucât prevede doar competența „autorităților judiciare” de a adopta măsuri de protecție „în cursul procedurilor judiciare”. Cu toate acestea, protecția vieții private nu ar trebui să fie garantată doar „în cursul procedurilor judiciare”, ci și în timpul anchetei și în faza precontencioasă. La nivel mai general, protecția vieții private ar trebui să fie asigurată, atunci când este necesar, încă de la primul contact cu autoritățile competente, precum și după încheierea procedurilor judiciare.
12. În această privință trebuie menționat faptul că mai multe instrumente internaționale au adoptat o abordare mai ambițioasă decât articolul 23 alineatul (1). Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei privind asistența acordată victimelor infracțiunilor prevede că „statele ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a evita pe cât posibil consecințele asupra vieții private și familiale a victimelor, precum și pentru a proteja datele personale ale victimelor, în special în timpul cercetării și urmăririi penale” (sublinierea noastră) ⁽¹⁴⁾. Dispoziții similare sunt cuprinse în alte instrumente ⁽¹⁵⁾.
13. Ținând seama de cele de mai sus, AEPD recomandă ca la articolul 23 să se adauge un prim alineat care să prevadă la nivel mai general că statele membre garantează pe cât posibil protecția vieții private și a vieții de familie a victimelor, precum și protecția datelor cu caracter personal ale victimelor încă de la primul contact cu autoritățile oficiale și după încheierea procedurii penale. În plus, actualul articol 23 alineatul (1) trebuie modificat pentru a permite autorităților judiciare să adopte măsuri de protecție și „pe parcursul anchetei penale”.
14. În al doilea rând, articolul 23 alineatul (1) nu conține nicio indicație privind conținutul măsurilor specifice care ar putea să fie adoptate de către autoritățile judiciare pentru a proteja dreptul victimei la viața privată. AEPD înțelege intenția de a acorda statelor membre un grad maxim de flexibilitate în această privință. Cu toate acestea, ar putea fi utilă mai multă precizie. Propunerea ar putea să prevadă, în special, o listă de măsuri minime pe care să le poată adopta autoritățile judiciare, în conformitate cu dreptul național, pentru a proteja viața privată a victimei ⁽¹⁶⁾. Aceasta ar putea să cuprindă, de exemplu, următoarele categorii de măsuri:
 - nedivulgarea sau limitarea divulgării informațiilor cu privire la identitatea și adresa victimelor sau membrilor de familie în cazuri corespunzătoare și în anumite condiții (după cum se indică la considerentul 22);
 - ordonarea ștergerii anumitor date confidențiale din dosar sau interzicerea divulgării unor informații specifice;
 - limitarea publicării informațiilor sensibile în hotărârile judecătorești și alte decizii care sunt făcute publice în mod obișnuit.
15. În al treilea rând, articolul 23 nu cuprinde nicio dispoziție care să garanteze confidențialitatea informațiilor aflate în posesia autorităților publice. În această privință, Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei citată mai sus cuprinde din nou exemple utile. La punctul 11, recomandarea prevede că statele ar trebui să solicite tuturor agențiilor care intră în contact cu victimele să adopte standarde clare prin care să nu se poată divulga unei terțe părți informații primite de la o victimă sau privitoare la aceasta decât în cazul în care victima a consimțit în mod explicit ca această divulgare să fie efectuată sau dacă există o solicitare legală sau o autorizare în acest sens. AEPD solicită legiuitorului să includă o dispoziție similară în directiva propusă.

⁽¹⁴⁾ Punctul 10.8 din Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei.

⁽¹⁵⁾ A se vedea, de exemplu, Proiectul de Convenție ONU privind justiția și sprijinirea victimelor criminalității și abuzului de putere, articolul 5 alineatul (2) litera (g), articolul 6, articolul 8 alineatul (6) litera (g); Orientările Comitetului de Miniștri privind protecția victimelor actelor de terorism, adoptate la 2 martie 2005, punctul VIII; Orientări în materie de justiție referitoare la copiii victime și martori ai actelor de criminalitate, ECOSOC Res 2005/20, 2005, punctul 8 litera (a) și punctele 26-28.

⁽¹⁶⁾ Aceasta este în conformitate cu abordarea adoptată la articolul 21 privind dreptul la protecție al victimelor vulnerabile în timpul procedurilor penale.

2.1.2. *Viața privată și mijloacele de comunicare*

16. Alineatul (2) de la articolul 23 prevede că „statele membre încurajează mijloacele de comunicare să adopte măsuri de autoreglementare în vederea protejării vieții private, a integrității personale și a datelor cu caracter personal ale victimei.” Și în această privință propunerea a adoptat o abordare minimalistă, referindu-se doar la instrumentul de autoreglementare.
17. AEPD înțelege motivele care au determinat adoptarea unei atitudini precaute în legătură cu acest subiect și în general este de acord cu abordarea Comisiei. Relația dintre mijloacele de comunicare și viața privată este extrem de delicată și complexă. De asemenea, este un domeniu în care, în limitele stabilite de Carta drepturilor fundamentale a UE și Convenția europeană a drepturilor omului, diferite tradiții ale statelor membre și diferențele culturale dintre acestea ar putea juca un rol important. Această abordare ar părea a fi în concordanță și cu prezentul cadru de protecție a datelor (articolul 9 din Directiva 95/46/CE), care oferă statelor membre o oarecare libertate în legătură cu prelucrarea datelor efectuată în scopuri jurnalistice, artistice sau literare ⁽¹⁷⁾.
18. În ceea ce privește autoreglementarea, AEPD este convinsă că acest instrument poate să joace un rol important în reconcilierea vieții private și a libertății de exprimare. În plus, articolul 23 alineatul (2) reflectă abordarea adoptată de Recomandarea Rec(2006) 8 care prevede, de asemenea, că statele ar trebui să încurajeze mijloacele de comunicare să adopte și să respecte măsuri de autoreglementare în vederea protejării vieții private și a datelor cu caracter personal ale victimelor ⁽¹⁸⁾. Instrumentele de autoreglementare pot să se aplice și în coroborare cu dispozițiile-cadru naționale, însă aceste dispoziții ar trebui să fie compatibile cu jurisprudența CEDO privind articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului ⁽¹⁹⁾.

2.1.3. *Informații specifice și drepturi de acces*

19. AEPD ia notă de faptul că articolul 3 din directiva propusă, care se referă la dreptul de a primi informații încă de la primul contact cu o autoritate competentă, nu menționează informațiile privind protecția datelor. Pentru a asigura o protecție adecvată a propriilor date cu caracter personal, victimele ar trebui să primească la momentul oportun informațiile necesare care să le permită să înțeleagă pe deplin cum vor fi prelucrate datele lor cu caracter personal.
20. Prin urmare, AEPD recomandă adăugarea la articolul 3 a unei dispoziții suplimentare care să specifice că victimelor trebuie să li se pună la dispoziție informații privind prelucrarea viitoare a datelor lor cu caracter personal în conformitate cu articolul 10 din Directiva 95/46/CE. În plus, legiuitorul ar putea să aibă în vedere introducerea normelor privind accesul victimelor la propriile date cu caracter personal, menținând în același timp interesele legitime în legătură cu ancheta și urmărirea penală.

2.1.4. *Confidențialitatea comunicărilor între victime și serviciile de sprijinire*

21. Directiva propusă recunoaște dreptul victimelor criminalității de a beneficia de sprijin din momentul săvârșirii infracțiunii, pe parcursul procedurilor penale și ulterior acestor proceduri, în funcție de nevoile victimelor ⁽²⁰⁾. Anumite categorii de victime, printre care victimele actelor de violență sexuală, ale actelor de violență îndreptate împotriva femeilor, ale infracțiunilor declanșate de ura rasială sau ale altor infracțiuni generate de discriminare, precum și victimele terorismului au adesea nevoie de servicii de asistență specializată ⁽²¹⁾, inclusiv sprijin psihologic. În aceste cazuri, comunicările dintre victimă și

⁽¹⁷⁾ Articolul 9 din Directiva 95/46/CE prevede că statele membre prevăd exonerări și derogări pentru prelucrarea datelor efectuată numai în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, care se dovedesc necesare pentru a pune dreptul la viață privată în acord cu normele care reglementează libertatea de exprimare.

⁽¹⁸⁾ Punctul 10.9 din Recomandarea Rec(2006) 8 a Consiliului Europei.

⁽¹⁹⁾ Articolul 10 alineatul (2) din Convenția europeană a drepturilor omului permite doar limitări asupra dreptului la libertatea de exprimare „prevăzute de lege” și „necesare într-o societate democratică” în vederea îndeplinirii unor interese publice specifice și importante (precum securitatea națională, integritatea teritorială, prevenirea infracțiunilor, apărarea ordinii, protecția sănătății și a moralei) sau pentru protecția reputației sau a drepturilor altor persoane. În avizul său din cauza *Satakunnan* (Cauza C-73/07, *Tietosuoja- ja valtuutettu* împotriva *Satakunnan Markkinapörssi* și *Satamedia*, Rec., 2008, p. I-9831), avocatul general Kokott a remarcat pe bună dreptate că „[o] aplicare strictă a protecției datelor ar putea restrânge semnificativ libertatea de exprimare. Astfel, ar fi imposibilă în mare măsură practicarea jurnalismului de investigație dacă mass-media ar putea prelucra și publica informații cu caracter personal numai cu acordul persoanei vizate sau după informarea acesteia. Pe de altă parte, este evident că mass-media poate încălca viața privată a particularilor. (17) În consecință, se impune găsirea unui echilibru.” [alineatul (43)].

⁽²⁰⁾ A se vedea considerentul 13 și articolul 7 din directiva propusă.

⁽²¹⁾ Ibidem.

profesioniștii care oferă astfel de servicii de sprijinire ar trebui protejate în mod corespunzător împotriva divulgării. În caz contrar, victima ar putea fi descurajată să comunice liber cu consilierul său. Astfel, AEPD salută cerința de la articolul 7 ca serviciile de sprijinire a victimelor să fie în mod obligatoriu „confidențiale”. Trebuie clarificate însă domeniul de aplicare și consecințele acestei confidențialități.

22. Directiva propusă nu specifică mai ales în ce măsură comunicările victimelor cu furnizorii de servicii de sprijinire ar trebui să fie considerate „privilegiate”, în sensul că divulgarea acestora pe parcursul procedurilor penale este exclusă sau restricționată în alt mod. Această situație ar putea să apară de obicei în cazul în care furnizorul serviciilor de sprijinire este un profesionist din domeniul sănătății supus obligației de păstrare a secretului profesional. Este posibil să existe însă și cazuri în care sprijinul nu este acordat de astfel de profesioniști. În aceste situații, nu este foarte clar dacă victima ar fi protejată împotriva divulgării.
23. Prin urmare, AEPD recomandă să se specifice faptul că victima acestor infracțiuni specifice trebuie să aibă dreptul de a refuza divulgarea, în cadrul oricăror proceduri judiciare sau administrative, a comunicărilor confidențiale cu un furnizor de servicii de sprijinire și că aceste comunicări pot fi divulgate de către un terț doar cu acordul victimei. În mod normal, această posibilitate ar trebui să existe și în cadrul oricăror proceduri penale, fără a aduce atingere intereselor legitime și întemeiate în legătură cu ancheta sau urmărirea penală (cum ar fi colectarea dovezilor indispensabile de către autoritățile judiciare).

2.2. Regulamentul privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

2.2.1. Aplicabilitatea legislației privind protecția datelor

24. După cum am menționat deja, regulamentul propus completează inițiativa OEP privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie penală. Întrucât regulamentul propus se referă la cooperarea judiciară în materie civilă cu implicații transfrontaliere⁽²²⁾, aplicarea acestuia intră sub incidența fostului prim pilon și, prin urmare, și a Directivei 95/46/CE⁽²³⁾. Situația este diferită în ceea ce privește inițiativa OEP.
25. Prin urmare, AEPD recomandă ca cel puțin în considerentele propunerii să fie introdusă o trimitere la Directiva 95/46/CE care să precizeze că datele cu caracter personal prelucrate conform regulamentului trebuie protejate în conformitate cu legile naționale de aplicare a Directivei 95/46/CE.

2.2.2. Informații ce trebuie furnizate persoanei care reprezintă amenințarea

26. În conformitate cu articolul 5 din regulamentul propus, o parte care dorește să invoce un ordin de protecție într-un alt stat membru furnizează autorităților competente un certificat. Certificatul este eliberat pe baza formularului-standard stabilit în anexa la regulamentul propus. Anexa conține date cu caracter personal, precum identitatea și adresa, atât ale persoanei protejate, cât și ale persoanei care reprezintă amenințarea, precum și o descriere a măsurii de protecție. AEPD recunoaște faptul că datele cu caracter personal cuprinse în certificat în conformitate cu anexa sunt în principiu adecvate, relevante și neexcesive în raport cu scopurile pentru care au fost colectate.
27. Cu toate acestea, din propunere nu reiese suficient de clar ce date cu caracter personal ale persoanei protejate vor fi comunicate persoanei care reprezintă amenințarea, în special în cadrul articolului 13⁽²⁴⁾. În această privință, AEPD consideră că persoana care reprezintă amenințarea ar trebui să primească doar datele cu caracter personal care sunt strict necesare pentru executarea măsurii. În plus, comunicarea respectivă ar trebui să evite pe cât posibil dezvăluirea adresei sau a altor date de contact privind persoana protejată⁽²⁵⁾. Această limitare ar trebui specificată în textul articolului 13.

⁽²²⁾ A se vedea articolul 81 din TFUE, adică fostul articol 65 din Tratatul CE.

⁽²³⁾ Directiva 95/46/CE nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal puse în practică pentru exercitarea activităților din afara domeniului de aplicare a dreptului comunitar, cum ar fi cele prevăzute la titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și în niciun caz prelucrărilor care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului și activitățile statului în domeniul dreptului penal (a se vedea articolul 3 din directivă).

⁽²⁴⁾ Articolul 13 se referă la obligațiile de informare față de persoana care reprezintă amenințarea.

⁽²⁵⁾ A se vedea în această privință Avizul AEPD din 5 octombrie 2010 privind ordinul european de protecție și ordinul european de anchetă în materie penală, op. cit., paragrafele 45-49.

3. CONCLUZII

28. AEPD salută obiectivele strategice ale celor două propuneri analizate și în general împărtășește abordarea Comisiei. Cu toate acestea, consideră că protecția vieții private și a datelor cu caracter personal ale victimelor prevăzută în directiva propusă ar putea fi consolidată și clarificată în unele cazuri.
29. În ceea ce privește directiva propusă privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, AEPD recomandă legiuitorului următoarele:
- să introducă la articolul 23 o dispoziție generală privind protecția vieții private și a datelor cu caracter personal care să specifice că statele membre garantează pe cât posibil protecția vieții private și a vieții de familie a victimelor și protejează datele cu caracter personal ale victimelor încă de la primul contact cu autoritățile oficiale, pe parcursul procedurilor penale și ulterior acestor proceduri. În plus, actualul articol 23 alineatul (1) ar trebui modificat astfel încât să permită autorităților judiciare să adopte măsuri de protecție și „pe parcursul anchetei penale”;
 - să specifice la articolul 23 alineatul (1) o listă de măsuri minime [conform celor discutate la alineatul (14)] pe care să le poată adopta autoritățile judiciare pentru a proteja viața privată și imaginile fotografice ale victimelor și membrilor familiilor acestora;
 - să prevadă că statele membre solicită tuturor autorităților care intră în contact cu victimele să adopte standarde clare prin care să nu se poată divulga unei terțe părți informații primite de la victimă sau privitoare la aceasta decât în cazul în care victima a consimțit în mod explicit ca această divulgare să fie efectuată sau dacă există o solicitare legală sau o autorizare în acest sens;
 - să introducă la articolul 3 cerința de a pune la dispoziția victimelor informații privind prelucrarea viitoare a datelor cu caracter personal ale acestora în conformitate cu articolul 10 din Directiva 95/46/CE și să aibă în vedere introducerea unor dispoziții specifice privind dreptul de acces la datele cu caracter personal ale acestora;
 - să clarifice domeniul de aplicare a cerinței de confidențialitate impuse serviciilor de sprijinire a victimei în conformitate cu articolul 7, precizând faptul că victima are dreptul de a refuza divulgarea, în cadrul oricăror proceduri judiciare sau administrative, a comunicărilor confidențiale cu un furnizor de servicii de sprijinire și că aceste comunicări pot fi divulgate în principiu de către un terț doar cu acordul victimei [a se vedea în special alineatele (22) și (23)].
30. În ceea ce privește regulamentul propus privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă, AEPD recomandă legiuitorului următoarele:
- să introducă, cel puțin în considerentele propunerii, o trimitere la Directiva 95/46/CE care să precizeze că datele cu caracter personal prelucrate conform regulamentului trebuie protejate în conformitate cu legile naționale de aplicare a Directivei 95/46/CE;
 - să prevadă în mod clar la articolul 13 că persoana care reprezintă amenințarea trebuie să primească doar datele cu caracter personal ale persoanei protejate care sunt strict necesare pentru executarea măsurii. Comunicarea respectivă ar trebui să evite pe cât posibil dezvăluirea adresei sau a altor date de contact privind persoana protejată.

Adoptat la Bruxelles, 17 octombrie 2011.

Giovanni BUTTARELLI
Adjunctul Autorității Europene pentru Protecția
Datelor

Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind utilizarea și transferul de date din registrele cu numele pasagerilor (PNR) către Departamentul pentru Securitate Internă al Statelor Unite

(2012/C 35/03)

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,

având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 7 și 8,

având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, în special articolul 41 ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL AVIZ:

1. INTRODUCERE

1.1. Consultarea AEPD și scopul avizului

1. La 28 noiembrie 2011, Comisia a adoptat o propunere de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană privind utilizarea și transferul de date din registrele cu numele pasagerilor (PNR) către Departamentul pentru Securitate Internă al Statelor Unite ⁽³⁾ (denumit în continuare „acordul”).
2. La 9 noiembrie 2011, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată neoficial cu privire la proiectul de propunere, în contextul unei proceduri accelerate. La 11 noiembrie 2011, AEPD a emis mai multe observații de ordin restrâns. Scopul prezentului aviz este să completeze aceste observații prin prisma acestei propuneri și să pună la dispoziția publicului punctul său de vedere. De asemenea, prezentul aviz are la bază mai multe intervenții privind PNR, emise anterior de către AEPD și Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

1.2. Contextul propunerii

3. Acordul își propune să ofere un temei juridic solid pentru transferul de date PNR din UE către Statele Unite. În prezent, aceste transferuri se efectuează în baza acordului din 2007 ⁽⁴⁾, deoarece Parlamentul a hotărât să amâne votul privind aprobarea până la soluționarea motivelor sale de îngrijorare privind protecția datelor. Mai precis, în rezoluția sa din 5 mai 2010 ⁽⁵⁾, Parlamentul a făcut referire la următoarele cerințe:

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 807 final.

⁽⁴⁾ Acord între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR), de către transportatorii aerieni, către Departamentul pentru Securitate Internă al Statelor Unite (DHS) (Acordul PNR 2007) (JO L 204, 4.8.2007, p. 18).

⁽⁵⁾ Rezoluția Parlamentului European din 5 mai 2010 referitoare la lansarea negocierilor pentru acordurile privind Registrul cu numele pasagerilor (PNR) cu Statele Unite ale Americii, Australia și Canada (JO C 81 E, 15.3.2011, p. 70). A se vedea și rezoluția Parlamentului European din 13 martie 2003 privind transferul datelor cu caracter personal de către companiile aeriene în cazul zborurilor transatlantice (JO C 61 E, 10.3.2004, p. 381), rezoluția sa din 9 octombrie 2003 privind transferul datelor personale de către companiile aeriene în cazul zborurilor transatlantice: stadiul negocierilor cu SUA (JO C 81 E, 31.3.2004, p. 105), rezoluția sa din 31 martie 2004 referitoare la proiectul de decizie a Comisiei stabilind nivelul corespunzător de protecție prevăzut pentru datele personale conținute de registrele cu numele pasagerilor (PNR) transferate către Biroul Vămilelor și Protecției Frontierelor al Statelor Unite (JO C 103 E, 29.4.2004, p. 665), recomandarea sa din 7 septembrie 2006 adresată Consiliului referitoare la negocierile în vederea unui acord cu SUA cu privire la utilizarea datelor din registrele cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea și combaterea terorismului și a criminalității transnaționale, inclusiv a criminalității organizate (JO C 305 E, 14.12.2006, p. 250), rezoluția sa din 14 februarie 2007 privind SWIFT, acordul PNR și dialogul transatlantic pe aceste teme (JO C 287 E, 29.11.2007, p. 349) și rezoluția sa din 12 iulie 2007 referitoare la acordul privind registrul pentru evidența călătorilor (PNR) cu Statele Unite ale Americii [texte adoptate, P6_TA(2007)0347]. Toate sunt disponibile la <http://www.europarl.europa.eu>

- conformitatea cu legislația privind protecția datelor, la nivel național și european;
 - o evaluare de impact asupra vieții private înainte de adoptarea oricărui instrument legislativ;
 - un test de proporționalitate care să demonstreze că instrumentele juridice existente nu sunt suficiente;
 - limitarea strictă a scopului ⁽⁶⁾ și limitarea utilizării datelor PNR la infracțiuni sau amenințări specifice, de la caz la caz;
 - limitarea volumului de date care urmează a fi colectate;
 - perioade limitate de păstrare;
 - interzicerea extragerii de date și a realizării de profiluri psihologice;
 - interzicerea deciziilor automatizate care afectează cetățenii în mod semnificativ ⁽⁷⁾;
 - mecanisme adecvate de revizuire independentă, supraveghere judiciară și control democratic;
 - toate transferurile internaționale trebuie să fie în conformitate cu standardele UE în materie de protecție a datelor și să facă obiectul unei constatări a adecvării.
4. Prezentul acord trebuie să fie interpretat în contextul unei abordări globale a PNR, care include negocieri cu alte țări terțe (respectiv Australia ⁽⁸⁾ și Canada ⁽⁹⁾), precum și al propunerii de sistem PNR la nivelul Uniunii Europene ⁽¹⁰⁾. De asemenea, acesta intră în sfera negocierilor privind un acord între UE și SUA referitor la schimbul de date cu caracter personal în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală ⁽¹¹⁾. Într-un context mai larg, acordul a fost parafat cu câteva săptămâni înainte de data preconizată pentru adoptarea propunerilor de revizuire a cadrului general de protecție a datelor ⁽¹²⁾.
5. AEPD salută această abordare globală menită să ofere un cadru juridic coerent pentru acordurile PNR, în concordanță cu cerințele juridice ale Uniunii Europene. Cu toate acestea, AEPD regretă că, în practică, calendarul stabilit nu permite asigurarea consecvenței acordurilor cu noile norme ale UE privind protecția datelor. De asemenea, dorește să amintească faptul că acordului UE-SUA privind PNR ar trebui să i se aplice prevederile acordului general dintre UE și SUA referitor la schimburile de date.
-
- ⁽⁶⁾ Limitat la motive de aplicare a legii și de securitate în cazurile grave de criminalitate organizată sau transnațională sau de terorism cu caracter transfrontalier, în temeiul definițiilor prevăzute de Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 3) și de Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).
- ⁽⁷⁾ „Nicio decizie de interdicție de zbor și nicio decizie de investigare sau punere sub urmărire nu poate fi luată exclusiv pe baza unor astfel de căutări automatizate sau de consultări ale bazelor de date.”
- ⁽⁸⁾ Acord între Uniunea Europeană și Australia privind prelucrarea și transferul datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) de către transportatorii aerieni către Serviciul vamal și de protecție a frontierelor din Australia, semnat la 29 septembrie 2011.
- ⁽⁹⁾ Acord între Comunitatea Europeană și Guvernul Canadei privind prelucrarea informațiilor prelabile referitoare la pasagerii și la dosarele pasagerilor (JO L 82, 21.3.2006, p. 15).
- ⁽¹⁰⁾ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor pentru prevenirea, depistarea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (COM/2011/0032 final).
- ⁽¹¹⁾ La 3 decembrie 2010, Consiliul a autorizat inițierea negocierilor în scopul încheierii unui acord între UE și SUA privind protecția datelor cu caracter personal în momentul transferării și prelucrării în scopul prevenirii, anchetării, detectării sau urmăririi penale a infracțiunilor, inclusiv a actelor de terorism, în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală. A se vedea comunicatul de presă al Comisiei la <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/1661>
- ⁽¹²⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei „O abordare globală a protecției datelor cu caracter personal în Uniunea Europeană”, 4 noiembrie 2010, COM(2010) 609 final, precum și continuarea acesteia.

2. OBSERVAȚII GENERALE

6. În conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, orice limitare a drepturilor și libertăților fundamentale trebuie să fie necesară, proporțională și stabilită prin lege. După cum au declarat în mod repetat AEPD⁽¹³⁾ și Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal⁽¹⁴⁾, necesitatea și proporționalitatea sistemelor PNR, precum și a transferurilor în bloc de date PNR către țările terțe, nu au fost încă demonstrate. Această părere este împărtășită și de Comitetul Economic și Social European, precum și de Agenția pentru Drepturi Fundamentale⁽¹⁵⁾. Observațiile specifice expuse în continuare nu aduc atingere acestei observații preliminare fundamentale.
7. Cu toate că prezentul acord prezintă unele îmbunătățiri în comparație cu acordul din 2007 și include garanții corespunzătoare privind controlul și securitatea datelor, acesta nu pare să soluționeze niciunul dintre principalele motive de îngrijorare exprimate în avizele menționate și nici nu pare să îndeplinească condițiile impuse de Parlamentul European pentru obținerea aprobării sale⁽¹⁶⁾.

3. OBSERVAȚII SPECIFICE

3.1. Scopul trebuie clarificat

8. Articolul 4 alineatul (1) din acord prevede că Statele Unite prelucrează date PNR în scopul prevenirii, depistării, cercetării și urmăririi penale a: (a) infracțiunilor teroriste și a infracțiunilor asociate terorismului; și (b) infracțiunilor care pot fi sancționate cu pedepse cu închisoarea pentru trei ani sau mai mult și care au caracter transnațional. Unele dintre aceste concepte sunt definite suplimentar.
9. Cu toate că aceste definiții sunt mai precise decât în acordul din 2007, există încă excepții și concepte vagi care ar putea să prevaleze asupra limitării scopului și să submineze securitatea juridică. În mod special:
- la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (i), formularea „comportamentul care [...] pare să aibă ca scop intimidarea sau constrângerea” [sau] „influențarea politicii unui guvern” s-ar putea referi și la activități care nu pot fi considerate infracțiuni teroriste în conformitate cu Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului⁽¹⁷⁾. Pentru a exclude această posibilitate, ar trebui ca noțiunile „a părea să”, „intimidare” și „influențare” să fie clarificate;
 - articolul 4 alineatul (1) litera (b) ar trebui să cuprindă o listă de infracțiuni specifice. Referirea la „alte infracțiuni care pot fi sancționate cu pedepse cu închisoarea pentru trei ani sau mai mult” nu este suficientă, întrucât acest prag presupune infracțiuni diferite în Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, respectiv în diversele state membre ale UE și statele membre ale SUA;

⁽¹³⁾ Avizul AEPD din 25 martie 2011 referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor pentru prevenirea, depistarea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave; Avizul AEPD din 15 iulie 2011 referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord între Uniunea Europeană și Australia privind prelucrarea și transferul datelor PNR de către transportatorii aerieni către Serviciul vamal și de protecție a frontierelor din Australia; Avizul AEPD din 19 octombrie 2010 cu privire la abordarea globală referitoare la transferul de date PNR către țări terțe, precum și Avizul AEPD din 20 decembrie 2007 referitor la propunerea de decizie-cadru a Consiliului privind utilizarea datelor PNR în scopul aplicării legii. Toate sunt disponibile la <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹⁴⁾ Avizul nr. 10/2011 al Grupului de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor pentru prevenirea, depistarea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave; Avizul nr. 7/2010 cu privire la Comunicarea Comisiei Europene privind o abordare globală referitoare la transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) către țări terțe; Avizul nr. 5/2007 cu privire la noul acord între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul de date din registrul cu numele pasagerilor (PNR), de către transportatorii aerieni, către Departamentul pentru Securitate Internă al Statelor Unite, încheiat în iulie 2007, precum și Avizul nr. 4/2003 privind nivelul de protecție asigurat în SUA pentru transferul datelor pasagerilor. Toate sunt disponibile la http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/workinggroup/wpdocs/2011_en.htm

⁽¹⁵⁾ Avizul FRA din 14 iunie 2011 privind propunerea de directivă privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (disponibil la <http://fra.europa.eu/fraWebsite/attachments/FRA-PNR-Opinion-June2011.pdf>) și Avizul CESE din 5 mai 2011 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor pentru prevenirea, depistarea, cercetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (disponibil la <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.soc-opinions.15579>).

⁽¹⁶⁾ A se vedea nota de subsol nr. 5.

⁽¹⁷⁾ Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 3).

- infracțiunile minore ar trebui să fie excluse în mod explicit din scopul acestui acord;
- la articolul 4 alineatul (2) ar trebui definit conceptul de „amenințare gravă”, iar utilizarea datelor PNR dacă „s-a emis un ordin judecătoresc” ar trebui să se limiteze la cazurile menționate la articolul 4 alineatul (1);
- în mod similar, pentru a se evita aplicarea articolului 4 alineatul (3) în scopuri precum controlul la frontieră, ar trebui să se specifice că doar persoanele suspectate de a fi luat parte la oricare dintre infracțiunile enumerate la articolul 4 alineatul (1) pot să fie „supuse unui interogatoriu sau unei examinări mai riguroase”.

3.2. Lista datelor PNR care urmează să fie transferate ar trebui restrânsă

10. Anexa I la acord menționează 19 tipuri de date care urmează să fie transmise către Statele Unite. Majoritatea acestora cuprind și categorii diferite de date și sunt identice câmpurilor de date menționate în acordul din 2007, pe care AEPD și Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal le considerau deja disproporționate ⁽¹⁸⁾.
11. Este vorba în mod special despre câmpul „Observații generale, inclusiv informații OSI ⁽¹⁹⁾, SSI ⁽²⁰⁾ și SSR ⁽²¹⁾”, care poate divulga date privind convingerile religioase (de exemplu, preferințele alimentare) sau sănătatea (de exemplu, solicitarea unui scaun rulant). Astfel de date sensibile ar trebui să fie excluse din listă în mod explicit.
12. La evaluarea proporționalității listei ar trebui să se ia în considerare și faptul că, datorită transmiterii prealabile [articolul 15 alineatul (3) din acord], aceste categorii nu se referă doar la pasagerii efectivi, ci și la persoanele care nu mai zboară în cele din urmă (de exemplu, din cauza anulărilor).
13. În plus, prezența unor câmpuri de date deschise ar putea să submineze securitatea juridică. Categoriile de tipul „toate informațiile de contact disponibile”, „toate informațiile cu privire la bagaje” și „observații generale” ar trebui să fie mai bine definite.
14. Prin urmare, lista ar trebui să fie restrânsă. În conformitate cu avizul Grupului de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ⁽²²⁾, considerăm că datele ar trebui să se limiteze la următoarele informații: codul de localizare a dosarului PNR, data rezervării, data (datele) prevăzută (prevăzute) a(le) călătoriei, numele pasagerului, alte nume care figurează în PNR, itinerariul complet, elementele de identificare ale biletelor gratuite, biletele dus, informații privind locul emiterii biletului, date privind costurile biletelor prelucrate automat (*Automatic Ticket Fare Quote*, ATFQ), numărul biletului, data emiterii biletului, date referitoare la neprezentarea la îmbarcare, numărul de bagaje, numerele etichetelor de bagaje, pasagerii de ultim moment fără rezervare, numărul de bagaje pe fiecare segment, transferurile voluntare/involuntare la o clasă superioară, istoricul modificărilor datelor PNR cu privire la elementele enumerate mai sus.

3.3. DHS nu ar trebui să prelucreze date sensibile

15. Articolul 6 din acord prevede că DHS filtrează și „maschează” datele sensibile în mod automat. Cu toate acestea, datele sensibile sunt stocate timp de minimum 30 de zile și pot fi utilizate în cazuri specifice [articolul 6 alineatul (4)]. AEPD dorește să sublinieze că aceste date rămân „sensibile” chiar și după „mascare” și se referă la persoane fizice identificabile.
16. După cum s-a menționat deja de către AEPD, DHS nu ar trebui să prelucreze date sensibile referitoare la cetățenii Uniunii Europene, chiar dacă aceste date sunt „mascate” în momentul primirii. AEPD recomandă ca textul acordului să specifice că transportatorii aerieni nu trebuie să transfere date sensibile către DHS.

⁽¹⁸⁾ A se vedea avizele AEPD și avizul Grupului de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal citate mai sus.

⁽¹⁹⁾ Alte informații privind serviciile.

⁽²⁰⁾ Informații privind serviciile speciale.

⁽²¹⁾ Cereri de servicii speciale.

⁽²²⁾ A se vedea Avizul nr. 4/2003 al Grupului de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, citat mai sus.

3.4. Perioada de păstrare este excesivă

17. Articolul 8 prevede că datele PNR se păstrează într-o bază de date activă pentru o perioadă de până la cinci ani, după care sunt transferate într-o bază de date pasivă, în care sunt păstrate timp de cel mult zece ani. Această perioadă maximă de păstrare de 15 ani este în mod clar disproporționată, indiferent dacă datele se păstrează în baze de date „active” sau „pasive”, după cum au subliniat deja AEPD și Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.
18. Articolul 8 alineatul (1) specifică faptul că datele sunt „depersonalizate și mascate” după șase luni de la primirea de către DHS. Cu toate acestea, atât datele „mascate”, cât și cele stocate într-o „bază de date pasivă” sunt date cu caracter personal atât timp cât nu sunt anonimizate. Prin urmare, datele ar trebui să fie anonimizate (irreversibil) sau șterse imediat după analiză ori după cel mult 6 luni.

3.5. Utilizarea metodei „push” și frecvența transferurilor

19. AEPD salută prevederile articolului 15 alineatul (1), conform cărora datele se transferă prin intermediul metodei „push”. Cu toate acestea, articolul 15 alineatul (1) impune transportatorilor să „permită accesul” la datele PNR în circumstanțe excepționale. Pentru a face definitiv imposibilă utilizarea sistemului de tip „pull” și din perspectiva motivelor de îngrijorare subliniate recent încă o dată de către Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal⁽²³⁾, recomandăm insistent ca acordul să interzică în mod explicit posibilitatea ca funcționarii SUA să acceseze datele în mod separat prin intermediul unui sistem de tip „pull”.
20. Acordul ar trebui să definească numărul și periodicitatea transferurilor efectuate de transportatorii aerieni către DHS. De asemenea, pentru consolidarea securității juridice, ar trebui să se detalieze condițiile în care s-ar permite efectuarea unor transferuri suplimentare.

3.6. Securitatea datelor

21. AEPD salută articolul 5 din acord, referitor la securitatea și integritatea datelor, în special obligația de a notifica persoanele afectate în cazul unui incident de încălcare a vieții private. Cu toate acestea, ar trebui ca următoarele elemente ale notificării privind încălcarea securității datelor să fie clarificate:

- destinatarii notificării: ar trebui să se specifice care sunt „autoritățile europene competente” ce trebuie să fie informate. În orice caz, autoritățile naționale de protecție a datelor ar trebui să se numere printre acestea. De asemenea, ar trebui să fie înștiințată și o autoritate competentă din Statele Unite;
- pragul notificării transmise acestor autorități: ar trebui să se definească ce constituie „incident semnificativ de încălcare a vieții private”;
- conținutul notificării transmise persoanelor fizice și autorităților ar trebui să fie specificat.

22. AEPD susține obligația de a înregistra sau documenta toate sesiunile de acces și prelucrare a datelor PNR, întrucât în acest mod se poate verifica dacă DHS a utilizat datele PNR în mod corespunzător și dacă au fost cazuri de acces neautorizat la sistem.

3.7. Supraveghere și punere în aplicare

23. AEPD salută faptul că respectarea garanțiilor privind protejarea vieții private menționate în prezentul acord face obiectul supravegherii și controlului independent al unor inspectori pentru protecția confidențialității, precum inspectorul-șef pentru protecția confidențialității (*Chief Privacy Officer*) al

⁽²³⁾ A se vedea scrisoarea din 19 ianuarie 2011 a Grupului de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, adresată comisarului Malmström și având ca obiect acordurile privind PNR încheiate de Uniunea Europeană cu SUA, Canada și Australia.

DHS, după cum se prevede la articolul 14 alineatul (1). Cu toate acestea, pentru a asigura exercitarea eficientă a drepturilor persoanelor vizate, AEPD și autoritățile naționale de protecție a datelor ar trebui să colaboreze cu DHS în privința procedurilor și modalităților de exercitare a acestor drepturi⁽²⁴⁾. AEPD ar aprecia dacă acordul ar conține o referire la această cooperare.

24. AEPD susține cu tărie dreptul de a formula căi de atac „indiferent de naționalitate, țară de origine sau reședință”, prevăzut la cel de al doilea paragraf din articolul 14 alineatul (1). Cu toate acestea, regretă că articolul 21 prevede în mod explicit că acordul „nu creează și nu conferă, în temeiul legislației Statelor Unite, drepturi sau beneficii niciunei persoane”. Chiar dacă acordul garantează dreptul la „revizuire judiciară” în SUA, acesta poate să nu fie echivalent cu dreptul la un control jurisdicțional efectiv în Uniunea Europeană, în special prin prisma restricției prevăzute la articolul 21.

3.8. Transferuri naționale și internaționale ulterioare

25. Articolul 16 din acord interzice transferul de date către autoritățile naționale care nu aplică în cazul datelor PNR garanții „echivalente sau comparabile” cu cele prevăzute în prezentul acord. AEPD salută această dispoziție. Cu toate acestea, ar trebui ca lista autorităților care ar putea să primească date PNR să fie specificată în mai mare detaliu. În ceea ce privește transferurile internaționale, acordul prevede că acestea ar trebui să aibă loc numai dacă destinatarul intenționează să utilizeze datele în conformitate cu prezentul acord și dacă se prezintă garanții privind protejarea vieții private „comparabile” cu cele prevăzute în acord, cu excepția situațiilor de urgență.
26. În ceea ce privește termenii „comparabile” sau „echivalente” utilizați în acord, AEPD dorește să sublinieze că DHS nu ar trebui să efectueze niciun fel de transferuri naționale sau internaționale ulterioare dacă destinatarul nu prezintă garanții cel puțin la fel de stricte ca cele stabilite în prezentul acord. De asemenea, ar trebui ca acordul să specifice că transferul de date PNR se realizează de la caz la caz, asigurându-se faptul că se transferă către destinatarul relevanți doar datele necesare, fără să se permită excepții. În plus, AEPD recomandă ca transferurile de date către țări terțe să facă în prealabil obiectul unei autorizări judiciare.
27. Articolul 17 alineatul (4) prevede că, atunci când datele unui rezident al unui stat membru al UE sunt transferate către o țară terță, autoritățile competente din statul membru în cauză trebuie să fie informate în cazul în care DHS are cunoștință de această situație. Această condiție ar trebui eliminată, întrucât DHS ar trebui să fie informat în permanență cu privire la transferurile ulterioare către țări terțe.

3.9. Forma și examinarea acordului

28. Nu este clar ce formă juridică au ales Statele Unite pentru încheierea prezentului acord și nici în ce mod va căpăta acest acord caracter juridic obligatoriu în SUA. Aceste aspecte ar trebui să fie clarificate.
29. Articolul 20 alineatul (2) abordează aspectul coerenței cu eventualul sistem PNR al UE. AEPD constată că în cadrul consultărilor privind modificarea prezentului acord trebuie să se stabilească în special „dacă orice viitor sistem PNR al UE ar aplica standarde de protecție a datelor mai puțin stricte decât cele prevăzute de prezentul acord”. În vederea asigurării coerenței, eventualele modificări ar trebui să ia în considerare și (mai ales) prevederea unor garanții mai puternice în orice viitor sistem PNR.
30. De asemenea, acordul ar trebui să fie examinat în contextul noului cadru de protecție a datelor, precum și în contextul eventualei încheieri de către Uniunea Europeană și Statele Unite a unui acord general cu privire la schimbul de date cu caracter personal în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală. Se poate adăuga o nouă prevedere, similară articolului 20 alineatul (2), care să menționeze următoarele: „în cazul în care și atunci când se adoptă un nou cadru juridic de protecție a datelor în

⁽²⁴⁾ De exemplu, Grupul de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal a oferit deja orientări privind furnizarea de informații către pasagerii (a se vedea Avizul nr. 2/2007 al Grupului de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal cu privire la informațiile furnizate pasagerilor referitoare la transferul de date PNR către autoritățile SUA, disponibil la http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2008/wp151_en.pdf).

Uniunea Europeană sau se încheie un nou acord privind schimbul de date între UE și Statele Unite, părțile se consultă pentru a stabili dacă prezentul acord trebuie să fie modificat în consecință. Aceste consultări trebuie să analizeze, în special, dacă eventuala modificare ulterioară a cadrului juridic de protecție a datelor în Uniunea Europeană sau eventualul acord UE-SUA privind protecția datelor ar aplica garanții de protecție a datelor mai stricte decât cele prevăzute de prezentul acord”.

31. În ceea ce privește examinarea acordului (articolul 23), AEPD consideră că autoritățile naționale de protecție a datelor trebuie să fie incluse în mod explicit în echipa însărcinată cu examinarea. De asemenea, examinarea ar trebui să se concentreze și pe evaluarea necesității și proporționalității măsurilor, precum și pe exercitarea efectivă a drepturilor persoanelor vizate, și să includă verificarea modului în care se prelucreză în practică solicitările persoanelor vizate, în mod special în cazul în care nu se permite accesul direct. Ar trebui să se specifice frecvența examinărilor.

4. CONCLUZIE

32. AEPD salută garanțiile privind controlul și securitatea datelor prevăzute în acord, precum și îmbunătățirile acestuia în comparație cu acordul din 2007. Cu toate acestea, rămân numeroase motive de îngrijorare, în mod special în ceea ce privește coerența abordării globale a PNR, limitarea scopului, categoriile de date care urmează să fie transferate către DHS, prelucrarea datelor sensibile, perioada de păstrare, excepțiile de la metoda „push”, drepturile persoanelor vizate și transferurile ulterioare.
33. Aceste observații nu aduc atingere cerințelor privind necesitatea și proporționalitatea oricărui acord și sistem PNR legitim care prevede transferul în bloc de date PNR din Uniunea Europeană spre țări terțe. După cum a reiterat Parlamentul European în rezoluția sa din 5 mai, „necesitatea și proporționalitatea reprezintă principii esențiale, fără de care lupta împotriva terorismului nu va fi niciodată eficientă”.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Peter HUSTINX

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

8 februarie 2012

(2012/C 35/04)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,3274	AUD	dolar australian	1,2251
JPY	yen japonez	102,11	CAD	dolar canadian	1,3199
DKK	coroana daneză	7,4328	HKD	dolar Hong Kong	10,2927
GBP	lira sterlină	0,83495	NZD	dolar neozeelandez	1,5814
SEK	coroana suedeză	8,8285	SGD	dolar Singapore	1,6519
CHF	franc elvețian	1,2114	KRW	won sud-coreean	1 480,91
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	10,0158
NOK	coroana norvegiană	7,6290	CNY	yuan renminbi chinezesc	8,3614
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,5823
CZK	coroana cehă	24,812	IDR	rupia indoneziană	11 791,74
HUF	forint maghiar	289,65	MYR	ringgit Malaiezia	3,9878
LTL	litas lituanian	3,4528	PHP	peso Filipine	56,109
LVL	lats leton	0,6990	RUB	rubla rusească	39,5590
PLN	zlot polonez	4,1773	THB	baht thailandez	40,791
RON	leu românesc nou	4,3505	BRL	real brazilian	2,2853
TRY	lira turcească	2,3191	MXN	peso mexican	16,8232
			INR	rupie indiană	65,2350

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

**COMISIA ADMINISTRATIVĂ A COMUNITĂȚILOR EUROPENE PENTRU SECURITATEA
SOCIALĂ A LUCRĂTORILOR MIGRANȚI**

**Rate de conversie ale monedelor de schimb în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al
Consiliului**

(2012/C 35/05)

Articolul 107 alineatele (1), (2) și (4) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72

Perioada de referință: ianuarie 2012

Perioada de aplicare: aprilie, mai și iunie 2012

01-2012	EUR	BGN	CZK	DKK	LVL	LTL	HUF	PLN
1 EUR =	1	1,95580	25,5308	7,43531	0,698968	3,45280	307,329	4,37601
1 BGN =	0,511300	1	13,0539	3,80167	0,357382	1,76542	157,137	2,23745
1 CZK =	0,0391684	0,0766056	1	0,291229	0,0273775	0,135241	12,0376	0,171402
1 DKK =	0,134493	0,263042	3,43372	1	0,0940066	0,464379	41,3337	0,588545
1 LVL =	1,43068	2,79812	36,5264	10,6376	1	4,93985	439,690	6,26068
1 LTL =	0,289620	0,566439	7,39422	2,15341	0,202435	1	89,0087	1,26738
1 HUF =	0,00325384	0,00636386	0,0830731	0,0241933	0,00227433	0,0112349	1	0,0142389
1 PLN =	0,228518	0,446936	5,83425	1,69911	0,159727	0,789029	70,2304	1
1 RON =	0,230327	0,450474	5,88043	1,71255	0,160991	0,795274	70,7862	1,00791
1 SEK =	0,112991	0,220988	2,88475	0,840122	0,0789771	0,390135	34,7254	0,494450
1 GBP =	1,20178	2,35043	30,6823	8,93558	0,840003	4,14949	369,341	5,25899
1 NOK =	0,130290	0,254821	3,32640	0,968744	0,0910683	0,449864	40,0418	0,570149
1 ISK =	0,00626073	0,0122447	0,159841	0,0465504	0,00437605	0,021617	1,92410	0,0273970
1 CHF =	0,825910	1,61531	21,0861	6,14089	0,577284	2,85170	253,826	3,61419

01-2012	RON	SEK	GBP	NOK	ISK	CHF
1 EUR =	4,34165	8,85027	0,832102	7,67520	159,726	1,21079
1 BGN =	2,21988	4,52514	0,425453	3,92433	81,6678	0,619075
1 CZK =	0,170056	0,346651	0,0325921	0,300626	6,25621	0,0474246
1 DKK =	0,583923	1,19030	0,111912	1,03226	21,4821	0,162843
1 LVL =	6,21151	12,6619	1,19047	10,9808	228,517	1,73225
1 LTL =	1,25743	2,56321	0,240993	2,22289	46,2598	0,350668
1 HUF =	0,0141270	0,0287974	0,00270753	0,0249739	0,519723	0,00393971
1 PLN =	0,992147	2,02245	0,190151	1,75393	36,5003	0,276687
1 RON =	1	2,03846	0,191656	1,76781	36,7892	0,278877
1 SEK =	0,490567	1	0,0940200	0,867228	18,0476	0,136808
1 GBP =	5,21769	10,6360	1	9,22388	191,955	1,45509
1 NOK =	0,565672	1,15310	0,108414	1	20,8106	0,157753
1 ISK =	0,0271819	0,0554091	0,00520956	0,0480523	1	0,0075804
1 CHF =	3,58581	7,30952	0,687241	6,33902	131,919	1

Note: all cross rates involving ISK are calculated using ISK/EUR rate data from the Central Bank of Iceland

reference: Jan-12	1 EUR in national currency	1 unit of N.C. in EUR
BGN	1,95580	0,511300
CZK	25,5308	0,0391684
DKK	7,43531	0,134493
LVL	0,698968	1,43068
LTL	3,45280	0,289620
HUF	307,329	0,00325384
PLN	4,37601	0,228518
RON	4,34165	0,230327
SEK	8,85027	0,112991
GBP	0,832102	1,20178
NOK	7,67520	0,130290
ISK	159,726	0,00626073
CHF	1,21079	0,825910

Note: ISK/EUR rates based on data from the Central Bank of Iceland

1. Regulamentul (CEE) nr. 574/72 prevede ca rata de conversie într-o monedă a sumelor calculate într-o altă monedă de schimb este rata calculată de către Comisie pe baza mediei lunare, aferentă perioadei de referință definite la alineatul (2), a ratelor de schimb de referință publicate de Banca Centrală Europeană.
2. Perioada de referință este:
 - luna ianuarie pentru rate de conversie aplicabile de la 1 aprilie următor;
 - luna aprilie pentru rate de conversie aplicabile de la 1 iulie următor;
 - luna iulie pentru rate de conversie aplicabile de la 1 octombrie următor;
 - luna octombrie pentru rate de conversie aplicabile de la 1 ianuarie următor.

Ratele de conversie ale monedelor de schimb sunt publicate în al doilea Jurnal Oficial al Uniunii Europene (seria „C”) din lunile februarie, mai, august și noiembrie.

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA AELS DE SUPRAVEGHERE

Orientările privind aplicarea articolului 53 din Acordul privind SEE la serviciile de transport maritim

(2012/C 35/06)

- A. Prezenta comunicare este publicată în conformitate cu normele Acordului privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „Acordul privind SEE”) și ale Acordului dintre statele AELS privind înființarea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție (denumit în continuare „Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea”).
- B. Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a publicat documentul „Orientări privind aplicarea articolului 81 din Tratatul CE la serviciile de transport maritim” ⁽¹⁾. Respectivul act care nu are caracter obligatoriu stabilește principiile pe care Comisia le va urma pentru a defini piețele și a evalua acordurile de cooperare privind serviciile de transport maritim afectate în mod direct de schimbările aduse de Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului din 25 septembrie 2006, respectiv serviciile de transport maritim de linie, cabotajul și serviciile tramp internaționale ⁽²⁾.
- C. Autoritatea AELS de Supraveghere consideră actul menționat anterior ca fiind relevant pentru SEE. Pentru a menține condiții egale de concurență și pentru a asigura aplicarea uniformă a normelor în materie de concurență ale SEE în întreg Spațiul Economic European, Autoritatea AELS de Supraveghere adoptă prezenta comunicare în baza competențelor care i-au fost conferite prin articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea. Autoritatea intenționează să urmeze principiile și normele stabilite în prezenta comunicare atunci când aplică normele relevante ale SEE unui caz particular ⁽³⁾.
- D. În special, scopul prezentei comunicări este de a furniza orientări cu privire la modul în care Autoritatea AELS de Supraveghere va aplica articolul 53 la definirea piețelor și evaluarea acordurilor de cooperare privind serviciile de transport maritim de linie, cabotajul și serviciile tramp internaționale.
- E. Prezenta comunicare se aplică doar cazurilor în care Autoritatea are rolul de autoritate de supraveghere competentă în temeiul articolului 56 din Acordul privind SEE.

1. INTRODUCERE

1. Prezentele orientări stabilesc principiile pe care Autoritatea AELS de Supraveghere le va urma pentru a defini piețele și a evalua acordurile de cooperare din serviciile de transport maritim afectate în mod direct de schimbările determinate de încorporarea în Acordul privind SEE a Regulamentului (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului, respectiv serviciile de transport maritim de linie, cabotajul și serviciile tramp internaționale ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ JO C 245, 26.9.2008, p. 2.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului din 25 septembrie 2006 de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 4056/86 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a dispozițiilor articolelor 85 și 86 (în prezent articolele 81 și 82) din tratat la transportul maritim și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1/2003 în sensul extinderii domeniului de aplicare al acestuia pentru a include cabotajul și serviciile tramp internaționale (JO L 269, 28.9.2006, p. 1). Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului a fost încorporat în Acordul privind SEE prin Decizia nr. 153/2006 a Comitetului mixt al SEE de modificare a anexelor XIII (Transporturile) și XIV (Concurență) și a Protocolului 21 (JO L 89, 29.3.2007, p. 25 și suplimentul SEE nr. 15, 29.3.2007, p. 20).

⁽³⁾ Competența de a examina cazuri individuale în temeiul articolelor 53 și 54 din Acordul privind SEE este împărțită între Autoritatea AELS de Supraveghere și Comisie, în conformitate cu normele stabilite la articolul 56 din Acordul privind SEE. Doar una dintre autoritățile de supraveghere are competența să examineze un caz particular.

⁽⁴⁾ A se vedea nota de subsol 2 referitoare la Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului din 25 septembrie 2006 și la încorporarea acestuia în Acordul privind SEE.

2. Prezentele orientări sunt menite să sprijine întreprinderile și asociațiile de întreprinderi care desfășoară aceste servicii, în special dinspre și/sau înspre unul sau mai multe porturi din Spațiul Economic European, să evalueze dacă acordurile lor ⁽⁵⁾ sunt compatibile cu articolul 53 din Acordul privind SEE. Orientările nu se aplică altor sectoare.
3. Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului a extins domeniul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor în materie de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat ⁽⁶⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE ⁽⁷⁾, în vederea includerii cabotajului și serviciilor navelor tramp. Incorporarea în Acordul privind SEE a Regulamentului (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului a condus la modificarea, în mod corespunzător, a normelor SEE relevante. În consecință, începând cu 9 decembrie 2006, toate sectoarele serviciilor de transport maritim se supun cadrului procedural general aplicabil.
4. Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului a abrogat, de asemenea, Regulamentul (CEE) nr. 4056/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 privind aplicarea articolelor 85 și 86 (în prezent 81 și 82) din Tratatul CE la transportul maritim ⁽⁸⁾, incluzând exceptarea pe categorii a cartelurilor armatorilor navelor de linie, care permitea companiilor maritime reunite în carteluri ale armatorilor navelor de linie să stabilească tarife și alte condiții de transport, deoarece sistemul cartelurilor nu mai îndeplinea criteriile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din Tratatul CE [în prezent articolul 101 alineatul (3) din TFUE]. Incorporarea în Acordul privind SEE a Regulamentului (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului a condus astfel la eliminarea exceptării pe categorii a cartelurilor armatorilor navelor de linie de la interdicția stabilită la articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE, cu începere de la 18 octombrie 2008. De la această dată, companiile de transport maritim de linie care oferă servicii dinspre și/sau înspre unul sau mai multe porturi din Spațiul Economic European sunt obligate să înceteze toate activitățile cartelurilor armatorilor navelor de linie care contravin prevederilor articolului 53 din Acordul privind SEE. Această interdicție este valabilă indiferent dacă alte jurisdicții permit, în mod expres sau tacit, fixarea de tarife, fie prin carteluri ale armatorilor, fie prin „acorduri de discuție”. În plus, membrii cartelului ar trebui să se asigure că din 18 octombrie 2008 orice acord încheiat în sistemul cartelurilor respectă articolul 53 din Acordul privind SEE.
5. Prezentele orientări completează orientările anterioare ale Autorității formulate în cadrul altor comunicări. Dat fiind că serviciile de transport maritim se caracterizează prin acorduri de cooperare extinse între transportatorii concurenți, Orientările privind aplicabilitatea articolului 53 din Acordul privind SEE la acordurile de cooperare orizontală ⁽⁹⁾ și Orientările de aplicare a articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE ⁽¹⁰⁾ sunt deosebit de relevante.
6. Acordurile de cooperare orizontală în sectorul transportului maritim de linie privind furnizarea de servicii comune cad sub incidența Regulamentului (CE) nr. 823/2000 al Comisiei din 19 aprilie 2000 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate între companiile maritime de linie (consorții), astfel cum au fost încorporate în Acordul privind SEE ⁽¹¹⁾. Regulamentul (CE) nr. 823/2000 al Comisiei va fi înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 906/2009 al Comisiei din 28 septembrie 2009 la 26 aprilie 2010 ⁽¹²⁾. Aceste regulamente,

⁽⁵⁾ Termenul „acord” se referă la acorduri, la decizii ale asociațiilor de întreprinderi și la practici concertate.

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (JO L 1, 4.1.2003, p. 1) a fost încorporat în anexa XIV și în Protocoloalele 21 și 23 la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 130/2004 a Comitetului mixt al SEE din 24 septembrie 2004 (JO L 64, 10.3.2005, p. 57 și suplimentul SEE nr. 12, 10.3.2005, p. 42) și în capitolul II din Protocolul 4 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, prin acordul dintre statele AELS din 24 septembrie 2004.

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Consiliului (JO L 123, 27.4.2004, p. 18) a fost încorporat în Protocoloalele 21 și 23 la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 178/2004 a Comitetului mixt al SEE din 3 decembrie 2004 (JO L 133, 26.5.2005, p. 35 și suplimentul SEE nr. 26, 26.5.2005, p. 25) și în capitolul III din Protocolul 4 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, prin acordul dintre statele AELS din 3 decembrie 2004.

⁽⁸⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4056/86 al Consiliului (JO L 378, 31.12.1986, p. 4) a fost încorporat în capitolul G punctul 11 din anexa XIV la Acordul privind SEE.

⁽⁹⁾ Orientări privind aplicabilitatea articolului 53 din Acordul privind SEE la acordurile de cooperare orizontală (JO C 266, 31.10.2002, p. 1 și suplimentul SEE nr. 55, 31.10.2002, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE (JO C 208, 6.9.2007, p. 1 și suplimentul SEE nr. 42, 6.9.2007, p. 1).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 823/2000 al Comisiei (JO L 100, 20.4.2000, p. 24) a fost încorporat în capitolul G punctul 11 litera (c) din anexa XIV la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 49/2000 a Comitetului mixt al SEE (JO L 237, 21.9.2000, p. 60 și suplimentul SEE nr. 42, 21.9.2000, p. 3).

⁽¹²⁾ Regulamentul (CE) nr. 906/2009 (JO L 256, 29.9.2009, p. 31), neîncorporat încă în Acordul privind SEE.

astfel cum au fost încorporate în Acordul privind SEE, stabilesc condițiile în care interdicția prevăzută la articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE nu se aplică, în temeiul articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, acordurilor dintre doi sau mai mulți transportatori navali (consorții).

7. Prezentele orientări nu aduc atingere interpretării articolului 53 din Acordul privind SEE care poate fi dată de Curtea de Justiție a AELS, de Curtea de Justiție sau de Tribunalul Uniunii Europene. Principiile enunțate în prezentele orientări trebuie aplicate în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz.
8. Autoritatea va aplica aceste orientări pentru o perioadă de cinci ani.

2. SERVICIILE DE TRANSPORT MARITIM

2.1. Domeniul de aplicare

9. Sectoarele de transport maritim afectate în mod direct de schimbările determinate de încorporarea Regulamentului (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului în Acordul privind SEE sunt serviciile de transport maritim de linie, cabotajul și serviciile tramp.
10. Transportul maritim de linie presupune transportul regulat de mărfuri, de obicei în containere, spre porturi aflate pe un traseu geografic stabilit, cunoscut în general sub numele de rută. Alte caracteristici generale ale serviciilor maritime sunt următoarele: orarele și datele de navigație sunt anunțate în prealabil, iar serviciile sunt oferite oricărui utilizator de transport.
11. Articolul 1 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 4056/86 al Consiliului, astfel cum a fost încorporat în capitolul G punctul 11 din anexa XIV la Acordul privind SEE⁽¹³⁾, definește serviciile navelor tramp drept transportul de bunuri în vrac sau în vrac plasat în ambalaj pe o navă navlosită integral sau parțial unuia sau mai multor expeditori pe baza unui contract de navlosire pe cursă sau timp sau a oricărei forme de contract cu dată de plecare neplanificată în mod regulat sau neanunțată unde navlul este negociat liber, de la caz la caz, în conformitate cu condițiile de cerere și ofertă. Acesta reprezintă, de cele mai multe ori, transportul ocazional al unui singur tip de marfă cu care se încarcă întreaga navă⁽¹⁴⁾.
12. Cabotajul presupune prestarea de servicii de transport maritim, inclusiv cu nave de linie și nave tramp, între două sau mai multe porturi din cadrul aceleiași stat SEE⁽¹⁵⁾. Cu toate că prezentele orientări nu se adresează în mod specific serviciilor de cabotaj, ele sunt aplicabile acestora în măsura în care sunt oferite fie ca servicii de transport maritim de linie, fie de tramp.

2.2. Efectul asupra comerțului dintre statele SEE

13. Articolul 53 din Acordul privind SEE se aplică tuturor acordurilor care pot afecta în mod semnificativ comerțul dintre statele SEE. Pentru a exista un efect asupra comerțului, trebuie să se poată preconiza cu un grad suficient de probabilitate, pe baza unui set de factori obiectivi de fapt sau de drept, că acordul sau conduita respectivă pot avea o influență, directă sau indirectă, reală sau potențială, asupra schimburilor comerciale dintre statele AELS⁽¹⁶⁾. Autoritatea a elaborat îndrumări privind modul în care va aplica acest concept de afectare a comerțului în orientările sale privind conceptul de afectare a comerțului prevăzut la articolele 53 și 54 din Acordul privind SEE⁽¹⁷⁾.

⁽¹³⁾ A se vedea mai sus nota de subsol 8.

⁽¹⁴⁾ Comisia a identificat o serie de caracteristici specifice transportului specializat care îl diferențiază de serviciile maritime de linie și de serviciile navelor tramp. Aceste caracteristici implică furnizarea de servicii periodice pentru un anumit tip de marfă. Serviciul este furnizat de obicei în baza unor contracte de afretare, folosindu-se nave specializate adaptate din punct de vedere tehnic și/sau construite pentru a transporta un anumit tip de marfă. Decizia 94/980/CE a Comisiei din 19 octombrie 1994 în cazul IV/34.446 – *Trans-Atlantic Agreement* (JO L 376, 31.12.1994, p. 1) (denumită în continuare decizia TAA), punctele 47-49.

⁽¹⁵⁾ Articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 3577/92 al Consiliului din 7 decembrie 1992 de aplicare a principiului liberei circulații a serviciilor la transporturile maritime în interiorul statelor membre (cabotaj maritim) (JO L 364, 12.12.1992, p. 7), încorporat în capitolul V punctul 53 litera (a) din anexa XIII la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 70/97 a Comitetului mixt al SEE (JO L 30, 5.2.1998, p. 42 și suplimentul SEE nr. 5 al JO, 5.2.1998, p. 175).

⁽¹⁶⁾ Hotărârile Curții Europene de Justiție în cauza 42/84 Remia BV și alții/Comisia, Rec., 1985, p. 2545, punctul 22 și cauza 319/82 Ciments et Bétons de l'Est/Kerpen & Kerpen, Rec., 1983, p. 4173, punctul 9.

⁽¹⁷⁾ JO C 291, 30.11.2006, p. 46 și suplimentul SEE nr. 59, 30.11.2006, p. 18.

14. Serviciile de transport oferite de companiile de linie sau de operatorii de transport cu nave tramp au adesea un caracter internațional, conectând porturi din SEE cu țări terțe și/sau implicând exporturi sau importuri între două sau mai multe state din spațiul SEE (comerț în cadrul SEE) ⁽¹⁸⁾. În majoritatea cazurilor este probabil ca acestea să afecteze comerțul între statele din SEE, ținând seama, printre altele, de impactul pe care îl au asupra piețelor serviciilor de transport și serviciilor intermediare ⁽¹⁹⁾.
15. Conceptul de afectare a comerțului între statele SEE este de o importanță deosebită pentru serviciile de cabotaj maritim, din moment ce determină domeniul de aplicare a articolului 53 din Acordul privind SEE și interacțiunea acestuia cu dreptul în domeniul concurenței național, în conformitate cu articolul 3 de la capitolul II din Protocolul 4 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, privind punerea în aplicare a normelor în materie de concurență prevăzute la articolele 53 și 54 din Acordul privind SEE. Măsura în care aceste servicii pot afecta comerțul dintre statele SEE trebuie evaluată de la caz la caz ⁽²⁰⁾.

2.3. Piața relevantă

16. Pentru a evalua efectele unui acord asupra concurenței, în sensul articolului 53 din Acordul privind SEE, este necesară definirea pieței (piețelor) geografice relevante și pieței (piețelor) relevante de produse. Principalul obiectiv al definirii pieței este acela de a identifica în mod sistematic presiunile concurențiale cu care se confruntă o întreprindere. Orientări pe această temă pot fi găsite în Comunicarea Autorității referitoare la definirea pieței relevante în sensul dreptului concurenței din cadrul SEE ⁽²¹⁾. Aceste orientări sunt în aceeași măsură aplicabile pentru definirea pieței din perspectiva serviciilor de transport maritim.
17. Piața relevantă de produse cuprinde toate produsele și/sau serviciile considerate interschimbabile sau substituibile de către consumator, datorită caracteristicilor produselor, a prețurilor și utilizării căreia acestea îi sunt destinate. Piața geografică relevantă reprezintă zona în care întreprinderile interesate sunt implicate în oferta și cererea de produse și servicii, în care condițiile concurențiale sunt suficient de omogene și care poate fi distinsă de zonele învecinate, deoarece condițiile concurențiale diferă într-o măsură apreciabilă în acele zone ⁽²²⁾. Un transportator (sau mai mulți transportatori) nu poate (pot) avea un impact semnificativ asupra condițiilor predominante ale pieței în cazul în care clienții pot schimba cu ușurință furnizorii de servicii ⁽²³⁾.

2.3.1. Transportul maritim de linie

18. Serviciile de transport maritim de linie containerizat au fost identificate ca piața relevantă de produse în ceea ce privește transportul maritim de linie în mai multe decizii ale Comisiei și hotărâri ale Curții Europene de Justiție ⁽²⁴⁾. Acele decizii și hotărâri priveau transportul maritim de cursă lungă. Alte modalități de transport nu au fost incluse în aceeași piață a serviciilor chiar dacă, în unele cazuri, aceste servicii ar putea fi interschimbabile, într-o măsură limitată. Aceasta deoarece doar un procentaj insuficient din mărfurile transportate în containere poate fi transportat folosind alte mijloace, cum ar fi serviciile de transport aerian ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁸⁾ Faptul că un serviciu își are originea într-un port sau este destinat unui port din afara SEE nu împiedică, în sine, posibilitatea existenței unui efect asupra comerțului între statele SEE. Trebuie efectuată o analiză atentă a efectelor asupra clienților și asupra altor operatori din cadrul SEE care se bazează pe aceste servicii, cu scopul de a determina dacă aceste servicii intră în sfera competenței jurisdicționale a SEE. A se vedea orientările privind conceptul de afectare a comerțului de la articolele 53 și 54 din Acordul privind SEE, citate la nota de subsol 17 de mai sus.

⁽¹⁹⁾ Decizia 93/82/CEE a Comisiei din 23 decembrie 1992 (cazurile IV/32.448 și IV/32.450 – CEWAL) (JO L 34, 10.2.1993, p. 1) punctul 90, confirmată de hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauzele conexe T-24/93 – T-26/93 și T-28/93, *Compagnie Maritime Belge și alții/Comisia*, Rec., 1996, p. II-1201, punctul 205. Decizia TAA, citată mai sus la nota de subsol 14, punctele 288-296, confirmată de hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cazul T-395/94, *Atlantic Container Line și alții/Comisia* (denumită în continuare „hotărârea TAA”), punctele 72-74; Decizia 1999/243/CE a Comisiei din 16 septembrie 1998 (cazul IV/35.134 – *Trans-Atlantic Conference Agreement*) (denumită în continuare Decizia TACA) (JO L 95, 9.4.1999, p. 1) punctele 386-396, Decizia 2003/68/CE a Comisiei din 14 noiembrie 2002 (cazul COMP/37.396 – *TACA revizuit*) (denumită în continuare „decizia TACA revizuită”) (JO L 26, 31.1.2003, p. 53), punctul 73.

⁽²⁰⁾ Pentru îndrumări cu privire la aplicarea conceptului de afectare a comerțului, a se vedea Orientările Autorității privind conceptul de afectare a comerțului prevăzute la articolele 53 și 54 din Acordul privind SEE, citate mai sus la nota de subsol 17.

⁽²¹⁾ JO L 200, 16.7.1998, p. 48 și suplimentul SEE nr. 28, 16.7.1998, p. 3.

⁽²²⁾ Comunicare privind definirea pieței, citată la nota de subsol 21, punctul 8.

⁽²³⁾ Comunicare privind definirea pieței, citată mai sus, la nota de subsol 21, punctul 13.

⁽²⁴⁾ Decizia TAA, citată mai sus la nota de subsol 14 și decizia TACA, citată mai sus la nota de subsol 19, punctele 60-84. Definiția pieței în decizia TACA a fost confirmată de Tribunalul de Primă Instanță în hotărârea sa în cauzele conexe T-191/98, T-212/98 – 214/98, *Atlantic Container Line AB și alții/Comisia*, Rec., 2003, p. II-3275 (denumită mai jos hotărârea TACA), punctele 781-883.

⁽²⁵⁾ Punctul 62 din decizia TACA, citată mai sus la nota de subsol 19 și punctele 783-789 din hotărârea TACA, ambele citate la nota de subsol 24.

19. În anumite circumstanțe, poate fi oportună definirea unei piețe de produse mai restrânse, limitată la un anumit tip de produse transportate pe mare. De exemplu, transportul bunurilor perisabile ar putea să fie limitat la containere frigorifice sau să includă transportul cu nave frigorifice convenționale. Dacă, în condiții excepționale, este posibilă substituirea transportului convențional (în vrac plasat în ambalaj) cu transportul containerizat ⁽²⁶⁾, se pare că invers – înlocuirea containerelor cu sistemul vrac – nu reprezintă o opțiune de durată. Pentru marea majoritate a categoriilor de bunuri și a utilizatorilor mărfurilor containerizate, transportul în vrac plasat în ambalaj nu oferă o alternativă rezonabilă la transportul maritim de linie containerizat ⁽²⁷⁾. Odată ce marfa este în mod regulat containerizată, este puțin probabil să mai fie vreodată transportată ca marfă necontainerizată ⁽²⁸⁾. În prezent, transportul maritim de linie containerizat este, prin urmare, substituibil într-o singură direcție ⁽²⁹⁾.
20. Piața geografică relevantă reprezintă zona în care serviciile sunt comercializate, în general o serie de porturi la fiecare capăt al serviciului, determinată prin suprapunerea zonelor portuare deservite. În ceea ce privește capătul european al serviciului, în cazul transportului de linie, până la ora actuală, piața geografică a fost identificată ca fiind reprezentată de o serie de porturi din nordul Europei sau de la Marea Mediterană. Deoarece serviciile de transport maritim de linie de la Marea Mediterană sunt doar într-un procentaj nesemnificativ substituibile celor desfășurate în porturile din nordul Europei, acestea au fost identificate ca piețe separate ⁽³⁰⁾.

2.3.2. Serviciile tramp

21. Autoritatea nu a aplicat încă articolul 53 din Acordul privind SEE la serviciile de transport maritim cu nave tramp. Întreprinderile pot ține seama în analiza lor de elementele de mai jos, în măsura în care acestea sunt relevante pentru serviciile de transport cu nave tramp pe care le furnizează.

Elemente de luat în considerare pentru a determina piața relevantă de produse din punctul de vedere al cererii (substituirea cererii)

22. „Condițiile esențiale” ale unei cereri individuale de transport reprezintă punctul de plecare pentru definirea piețelor relevante în transportul cu nave tramp, deoarece acestea identifică, în general, elementele esențiale ⁽³¹⁾ ale cererii de transport în cauză. În funcție de nevoile specifice ale utilizatorilor de transport, acestea vor fi alcătuite din elemente negociabile și non-negociabile. Odată identificat, un element negociabil din cadrul condițiilor esențiale, cum ar fi tipul sau mărimea navei, poate indica, de exemplu, faptul că piața relevantă este, din perspectiva acestui element specific, mai extinsă decât se precizase în cererea de transport inițială.
23. Natura serviciului în transportul cu nave tramp poate diferi și există o varietate de contracte de transport. De aceea, poate fi necesar să se stabilească dacă solicitantul consideră că serviciile furnizate în cadrul unui contract de navlosire pe timp, a unui contract de navlosire pe cursă și a unui contract de afretare sunt substituibile. În caz afirmativ, acestea pot aparține aceleiași piețe relevante.
24. Tipurile de nave sunt de obicei clasificate într-o serie de mărimi industriale standard ⁽³²⁾. Datorită unor economii de scară considerabile, un serviciu în care există o neconcordanță semnificativă între volumul mărfurilor și mărimea navei ar putea să nu poată fi capabil să ofere un navlu competitiv. Așadar, posibilitatea substituirii navelor de diferite mărimi trebuie evaluată de la caz la caz pentru a stabili dacă fiecare mărime de navă poate constitui o piață relevantă separată.

⁽²⁶⁾ Decizia TACA, citată mai sus la nota de subsol 19, punctul 71.

⁽²⁷⁾ Hotărârea TAA, citată mai sus la nota de subsol 18, punctul 273 și hotărârea TACA, citată mai sus la nota de subsol 24, punctul 809.

⁽²⁸⁾ Hotărârea TAA, citată mai sus la nota de subsol 19, punctul 281; Decizia Comisiei din iulie 2005 în cazul COMP/M.3829 – MAERSK/PONL (JO C 147, 17.6.2005, p. 18), punctul 13.

⁽²⁹⁾ Decizia TACA, citată mai sus la nota de subsol 19, punctele 62-75; hotărârea TACA, citată mai sus la nota de subsol 24, punctul 795 și Decizia Comisiei în cazul MAERSK/PONL, citată mai sus la nota de subsol 28, punctele 13 și 112-117.

⁽³⁰⁾ Decizia TACA, citată mai sus la nota de subsol 19, punctele 76-83 și decizia TACA revizuită, citată mai sus la nota de subsol 19, punctul 39.

⁽³¹⁾ Pentru transporturile de tip charter, de exemplu, elementele esențiale ale unui transport sunt: marfa care trebuie transportată, volumul acesteia, porturile de încărcare și descărcare, stațiile sau ultima zi până la care trebuie să ajungă transportul și detaliile tehnice cu privire la nava necesară.

⁽³²⁾ Percepția generală în cadrul sectorului pare a fi că o mărime diferită a navei corespunde unei piețe separate. Presa specializată din domeniu și Baltic Exchange publică indici de prețuri pentru fiecare mărime-standard de navă. Rapoartele consultanților împart piața pe baza mărimii navelor.

Elemente de luat în considerare pentru a determina piața relevantă de produse din perspectiva ofertei (substituirea ofertei)

25. Condițiile fizice și tehnice ale mărfii ce urmează a fi transportată și tipul de navă furnizează primele indicii cu privire la piața relevantă din perspectiva ofertei ⁽³³⁾. Dacă navele pot fi adaptate la transportul anumitor mărfuri cu costuri neglijabile și într-un interval de timp scurt ⁽³⁴⁾, diferiții furnizori de servicii de transport cu nave tramp pot concura pentru transportul acestora. În astfel de circumstanțe, piața relevantă din perspectiva ofertei va cuprinde mai mult de un singur tip de navă.
26. Cu toate acestea, există o serie de tipuri de nave adaptate din punct de vedere tehnic și/sau construite special pentru a furniza servicii specializate de transport. Deși navele specializate pot transporta și alte tipuri de marfă, acestea ar putea fi dezavantajate în ceea ce privește concurența. Capacitatea furnizorilor de servicii specializate de a concura pentru transportul altor tipuri de marfă poate fi, așadar, limitată.
27. În transportul cu nave tramp, escalele se efectuează în funcție de fiecare cerere. Cu toate acestea, mobilitatea navelor poate fi limitată în funcție de restricțiile de terminal și de pescaj sau de standardele de mediu pentru anumite tipuri de nave, în anumite porturi sau regiuni.

Elemente suplimentare de luat în considerare pentru a determina piața relevantă de produse

28. Existența unor lanțuri de substituie a mărimilor navelor în transportul cu nave tramp ar trebui, de asemenea, luată în considerare. Pe anumite piețe de transport cu nave tramp, navele de mărimi extreme nu pot fi în mod direct substituibile. Efectele lanțului de substituție pot, cu toate acestea, să exercite o presiune în stabilirea prețului și să conducă la includerea lor într-o definiție mai largă a pieței.
29. Pe anumite piețe de transport cu nave tramp, trebuie să se țină seama de măsura în care navele pot fi considerate drept capacitate de rezervă și deci nu ar trebui să fie luate în considerare la evaluarea pieței relevante pentru fiecare caz în parte.
30. Alți factori, cum ar fi fiabilitatea furnizorului de servicii, cerințele de securitate, siguranță și dispozițiile de reglementare, pot influența posibilitatea substituirii din perspectiva cererii și a ofertei, de exemplu cerințele referitoare la coca dublă pentru navele petroliere din apele SEE ⁽³⁵⁾.

Dimensiunea geografică

31. Cerințele de transport conțin, de obicei, elemente geografice cum sunt, de exemplu, porturile sau regiunile de încărcare și de descărcare. Aceste porturi furnizează primul indiciu în vederea stabilirii pieței geografice relevante din perspectiva cererii, fără a influența stabilirea finală a pieței geografice relevante.
32. Unele piețe geografice pot fi definite pe o bază direcțională și pot funcționa doar temporar, de exemplu atunci când condițiile climatice sau perioadele de recoltă afectează periodic cererea de transport a unor anumite mărfuri. În acest context, re poziționarea navelor, călătoriile în balast și dezechilibrele comerciale ar trebui avute în vedere pentru delimitarea piețelor geografice relevante.

2.4. Calcularea cotelor de piață

33. Cotele de piață oferă primele indicii utile privind structura pieței și importanța din punct de vedere al concurenței a părților, precum și a concurenților acestora. Autoritatea și Comisia determină cotele de

⁽³³⁾ De exemplu, marfa vrac lichidă nu poate fi transportată pe nave de mărfuri uscate, iar mărfurile congelate nu pot fi transportate pe nave de transport vehicule. Multe nave petroliere pot transporta produse petroliere atât poluante, cât și nepoluante. Totuși, un petrolier nu poate transporta produse nepoluante imediat după ce a transportat produse poluante.

⁽³⁴⁾ Trecerea unei nave de mărfuri uscate de la transportul de cărbune la cel de cereale poate necesita un proces de curățare cu o durată de numai o zi, care ar putea fi efectuat în timpul unei călătorii în balast. Pe alte piețe de transport cu nave tramp, această perioadă de curățare poate fi mai lungă.

⁽³⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 417/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 februarie 2002 privind accelerarea introducerii cerințelor referitoare la coca dublă sau a unor standarde de proiectare echivalente pentru petrolierele cu cocă simplă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2978/94 al Consiliului (JO L 64, 7.3.2002, p. 1) a fost încorporat în capitolul V punctul 56m din anexa XIII la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 132/2002 a Comitetului mixt al SEE (JO L 336, 12.12.2002, p. 32 și suplimentul SEE nr. 61, 12.12.2002, p. 26).

piață în funcție de condițiile pieței, pentru fiecare caz în parte. În transportul maritim de linie, datele privind volumul și/sau capacitatea sunt luate drept bază pentru calcularea cotelor de piață într-o serie de decizii ale Comisiei și hotărâri ale Curții Europene de Justiție ⁽³⁶⁾.

34. Pe piețele de transport cu nave tramp, furnizorii de servicii concurează pentru a obține contracte de transport, cu alte cuvinte aceștia vând călătorii sau capacitate de transport. În funcție de serviciile specifice în cauză, diversele date le pot permite operatorilor să își calculeze cotele anuale de piață ⁽³⁷⁾, de exemplu:
- (a) numărul de călătorii;
 - (b) ponderea volumului sau a valorii părților în valoarea totală a transportului pentru o anumită marfă (între perechi de porturi sau amenajări portuare);
 - (c) cota deținută de părți pe piața contractelor de navlosire pe timp;
 - (d) disponibilul de capacitate al părților din flota relevantă (în funcție de tipul și de mărimea navei).

3. ACORDURILE ORIZONTALE ÎN SECTORUL TRANSPORTULUI MARITIM

35. Acordurile de cooperare reprezintă o caracteristică comună a piețelor de transport maritim. Având în vedere că participanții la astfel de acorduri pot fi concurenți reali sau potențiali, iar parametrii concurenței pot fi afectați negativ, întreprinderile trebuie să acorde o atenție deosebită asigurării respectării normelor în materie de concurență. În cadrul piețelor de servicii, cum ar fi transportul maritim, următoarele elemente sunt deosebit de relevante pentru evaluarea efectului pe care un acord îl poate avea pe piața relevantă: prețurile, cheltuielile, calitatea, frecvența și diferențierea serviciului furnizat, inovarea, marketingul și comercializarea serviciului.
36. Trei chestiuni au o importanță specială pentru serviciile la care se referă prezentele orientări: acordurile tehnice, schimburile de informații și acordurile de utilizare în comun (grupuri).

3.1. Acordurile tehnice

37. Anumite tipuri de acorduri tehnice pot să nu se afle sub incidența interdicției prevăzute la articolul 53 din Acordul privind SEE pe motivul că acestea nu restrâng concurența. Este cazul acordurilor orizontale, de exemplu, al căror unic obiect și efect este acela de a pune în aplicare îmbunătățiri de natură tehnică sau de cooperare în domeniul tehnic. Se poate considera că acordurile referitoare la punerea în aplicare a standardelor de mediu fac parte din aceeași categorie. Acordurile dintre concurenți referitoare la preț, capacitate sau alți parametri concurențiali nu vor face parte, în principiu, din această categorie ⁽³⁸⁾.

3.2. Schimburile de informații dintre întreprinderile concurente în sectorul transportului de linie

38. Un sistem de schimb de informații presupune existența unei înțelegeri în baza căreia întreprinderile schimbă informații între ele sau furnizează informații unei agenții comune responsabile cu centralizarea, colectarea și procesarea informației înainte de a o returna participanților, în forma și cu frecvența stabilită.
39. Este o practică des întâlnită în multe domenii ca statisticile agregate și informațiile cu caracter general de pe piață să fie colectate, comunicate și publicate. Aceste informații publicate privind piața reprezintă un mijloc bun de creștere a transparenței pieței și a cunoștințelor clienților, contribuind astfel la sporirea

⁽³⁶⁾ Decizia TACA, citată mai sus la nota de subsol 19, punctul 85; decizia TACA revizuită, citată mai sus la nota de subsol 19, punctele 85 și 86, și hotărârea TACA, citată mai sus la nota de subsol 24, punctele 924, 925 și 927.

⁽³⁷⁾ În funcție de particularitățile pieței relevante a serviciilor cu nave tramp, pot fi prevăzute perioade mai scurte de timp, de exemplu pe piețele în care contractele de afretare sunt oferite pentru perioade mai scurte de un an.

⁽³⁸⁾ Decizia 2000/627/CE a Comisiei din 16 mai 2000 [cazul IV/34.018 – Far East Trade Tariff Charges and Surcharges Agreement (FETCSA)] (JO L 268, 20.10.2000, p. 1), punctul 153. Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-229/94, Deutsche Bahn AG/Comisia, Rec., 1997, p. II-1689, punctul 37.

eficienței. Totuși, în anumite circumstanțe, schimbul de date privind piața, individualizate și sensibile din punct de vedere comercial, poate încălca articolul 53 din Acordul privind SEE. Prezentele orientări sunt menite să ajute furnizorii de servicii de transport de linie să evalueze situațiile în care astfel de schimburi de informații încălcă normele în materie de concurență.

40. În sectorul transportului de linie, schimburile de informații dintre companiile maritime de linie reunite în consorții, care altfel ar cădea sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE, sunt permise în măsura în care acestea sunt auxiliare și necesare funcționării în comun a serviciilor de transport de linie și a altor forme de cooperare prevăzute de exceptarea pe categorii din Regulamentul (CE) nr. 823/2000 astfel cum a fost încorporat în Acordul privind SEE ⁽³⁹⁾. Prezentele orientări nu au ca obiect aceste schimburi de informații.

3.2.1. În general

41. Pentru a evalua sistemele de schimburi de informații în conformitate cu legislația din cadrul SEE privind concurența, trebuie operate următoarele distincții.
42. Schimbul de informații poate fi un mecanism de facilitare a punerii în aplicare a unei practici anti-concurențiale, cum ar fi monitorizarea conformității cu un cartel; atunci când schimbul de informații este auxiliar unei astfel de practici anticoncurențiale, evaluarea acestuia trebuie coroborată cu evaluarea practicii în cauză. Un schimb de informații poate avea în sine ca obiect restrângerea concurenței ⁽⁴⁰⁾. Prezentele orientări nu se referă la astfel de schimburi de informații.
43. Cu toate acestea, un schimb de informații poate constitui în sine o încălcare a articolului 53 din Acordul privind SEE, prin efectul pe care îl produce. Această situație apare atunci când schimbul de informații limitează sau anulează gradul de nesiguranță privind funcționarea pieței în cauză, având ca rezultat restrângerea concurenței dintre întreprinderi ⁽⁴¹⁾. Fiecare operator economic trebuie să decidă în mod autonom politica de piață pe care intenționează să o pună în aplicare. Curtea Europeană de Justiție a considerat, în continuare, că întreprinderile sunt, în consecință, împiedicate să aibă contacte directe sau indirecte cu alți operatori care pot influența comportamentul unui concurent sau revela propriul comportament (pe care intenționează să îl adopte) dacă obiectul sau efectul acestor contacte este acela de a restrânge concurența, adică de a genera condiții concurențiale care nu corespund condițiilor normale ale pieței în cauză, ținându-se cont de natura produselor sau a serviciilor oferite, de mărimea și numărul întreprinderilor și de volumul pieței ⁽⁴²⁾. Invers, pe piața celulozei din lemn, Curtea Europeană de Justiție a estimat că anunțurile unilaterale trimestriale privind prețurile, făcute independent de producători către utilizatori constituie, în sine, un comportament pe piață care nu este de natură să reducă incertitudinile fiecărei întreprinderi în ceea ce privește atitudinea viitoare a concurenților săi și, în consecință, în absența unor practici concertate prealabile între producători, acestea nu constituie în sine o încălcare a articolului 81 alineatul (1) din Tratatul CE [în prezent articolul 102 alineatul (1) din TFUE] ⁽⁴³⁾.
44. Jurisprudența instanțelor Comunității Europene oferă orientări generale privind examinarea efectelor probabile ale unui schimb de informații. Curtea Europeană de Justiție a concluzionat că acolo unde există o piață cu adevărat competitivă, este probabil ca transparența să conducă la intensificarea concurenței dintre furnizori ⁽⁴⁴⁾. Cu toate acestea, pe o piață extrem de concentrată și oligopolistă, în care concurența este deja foarte redusă, schimburile de informații detaliate, la perioade scurte de timp, privind vânzările individuale între principalii concurenți, excluzând alți furnizori sau consumatori, sunt în măsură să împiedice în mod substanțial concurența dintre furnizori. În astfel de circumstanțe,

⁽³⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 823/2000, citat mai sus în nota de subsol 11, se aplică serviciilor internaționale de transport de linie de la sau către unul sau mai multe porturi din SEE, exclusiv pentru transportul de mărfuri, în special în containere – a se vedea articolele 1, 2 și articolul 3 alineatul (2) litera (g).

⁽⁴⁰⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-49/92 P, Comisia/Anic Partecipazioni, Rec., 1999, p. I-4125, punctele 121-126.

⁽⁴¹⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-7/95 P, John Deere/Comisia, Rec., 1998, p. I-3111, punctul 90 și în cauza C-194/99 P, Thyssen Stahl/Comisia, Rec., 2003, p. I-10821, punctul 81.

⁽⁴²⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție, în cauza C-238/05, Asnef-Equifax/Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbank), Rec., 2006, p. I-11125, punctul 52 și în cauza C-49/92 P, Comisia/Anic Partecipazioni, Rec., 1999, p. I-4125, citată mai sus la nota de subsol 40, punctele 116 și 117.

⁽⁴³⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 și C-125/85 - C-129/85 A. Ahlström Osakeyhtiö și alții/Comisia, Rec., 1993, p. I-1307, punctele 59-65.

⁽⁴⁴⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-7/95 P John Deere/Comisia, citată mai sus, la nota 41, punctul 88.

schimbul frecvent și periodic de informații privind funcționarea pieței are efectul de a revela periodic tuturor concurenților pozițiile pe piață și strategiile diverșilor concurenți⁽⁴⁵⁾. Curtea Europeană de Justiție a mai constatat faptul că un sistem de schimb de informații poate constitui o încălcare a normelor în materie de concurență chiar și atunci când piața nu este foarte concentrată, dar există o limitare a autonomiei de decizie a întreprinderilor datorată presiunii exercitate în timpul discuțiilor ulterioare cu firmele concurente⁽⁴⁶⁾.

45. Rezultă că efectele reale sau potențiale ale unui schimb de informații trebuie să fie analizate de la caz la caz, deoarece rezultatele evaluării depind de o combinație de factori specifici fiecărui caz particular. Structura pieței, acolo unde are loc schimbul de informații, și caracteristicile schimbului de informații sunt cele două elemente-cheie pe care Autoritatea le examinează pentru a evalua un schimb de informații. Evaluarea trebuie să ia în calcul, de asemenea, efectele reale sau potențiale ale schimbului de informații în comparație cu situația concurențială care ar rezulta în absența acordului privind schimbul de informații⁽⁴⁷⁾. Pentru a intra sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE, schimbul de informații trebuie să aibă efecte adverse apreciable asupra parametrilor concurenței⁽⁴⁸⁾.

46. Orientările următoare se referă, în principal, la analiza unei restrângeri a concurenței în sensul articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Orientările de aplicare a articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE se găsesc la punctul 58 de mai jos și în comunicarea generală pe această temă⁽⁴⁹⁾.

3.2.2. Structura pieței

47. Nivelul de concentrare și structura cererii și ofertei pe o anumită piață sunt elemente-cheie pentru a analiza dacă un schimb de informații se află sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE⁽⁵⁰⁾.

48. Nivelul de concentrare este deosebit de relevant, deoarece pe piețele oligopoliste foarte concentrate este mai probabil ca efectele restrictive să apară și să fie durabile decât pe piețele mai puțin concentrate. O mai mare transparență pe o piață concentrată poate consolida interdependența firmelor și reduce intensitatea concurenței.

49. Structura cererii și a ofertei este, de asemenea, importantă, în special numărul operatorilor concurenți, simetria și stabilitatea cotelor lor de piață, precum și existența unor legături structurale între concurenți⁽⁵¹⁾. Autoritatea mai poate analiza și alți factori, cum sunt omogenitatea serviciilor și transparența de ansamblu a pieței.

3.2.3. Caracteristicile informațiilor comunicate

50. Schimbul de informații sensibile din punct de vedere comercial privind parametrii concurenței, cum ar fi prețul, capacitatea sau cheltuielile, care are loc între concurenți, are o probabilitate mai mare de a intra sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE în comparație cu alte schimburi de informații. Sensibilitatea din punct de vedere comercial a informațiilor trebuie evaluată luându-se în calcul criteriile de mai jos.

⁽⁴⁵⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-35/92 John Deere Ltd/Comisia, Rec., 1994, p. II-957, punctul 51, confirmată în apel prin Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-7/95P John Deere Ltd/Comisia, citată mai sus la nota de subsol 41.

⁽⁴⁶⁾ Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-141/94, Thyssen Stahl AG/Comisia, Rec., 1999, p. II-347, punctele 402 și 403.

⁽⁴⁷⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-7/95P John Deere/Comisia, citată mai sus, la nota de subsol 41, punctele 75-77.

⁽⁴⁸⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, citate mai sus la nota de subsol 10, punctul 16.

⁽⁴⁹⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, citate mai sus la nota de subsol 10.

⁽⁵⁰⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, citate mai sus la nota de subsol 10, punctul 25.

⁽⁵¹⁾ În cazul transportului maritim de linie, există legături structurale și/sau operaționale între concurenți, de exemplu apartenența la acordurile unor consorții care permit companiilor maritime să comunice informații în scopul furnizării unui serviciu comun. Existența oricărui astfel de legături va trebui luată în considerare, de la caz la caz, pentru a se evalua impactul pe care un schimb suplimentar de informații îl are asupra pieței în cauză.

51. Schimbul de informații care sunt deja date publice nu constituie, în principiu, o încălcare a articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE ⁽⁵²⁾. Cu toate acestea, este important să se determine nivelul de transparență a pieței și măsura în care schimbul îmbunătățește informațiile, făcându-le mai accesibile și/sau combinând informații disponibile public cu alte informații. Informația care rezultă poate deveni sensibilă din punct de vedere comercial, iar diseminarea acesteia – susceptibilă să restrângă concurența.
52. Informațiile pot fi individuale sau agregate. Datele individuale se referă la o întreprindere desemnată sau identificabilă. Datele agregate combină datele de la un număr de întreprinderi independente suficient de mare ca să facă imposibilă recunoașterea datelor individuale. Schimbul de informații individuale între concurenți este mai probabil să intre sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE ⁽⁵³⁾, decât schimbul de informații agregate care, în principiu, nu cade sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Autoritatea va acorda o atenție specială nivelului de agregare. Acesta va trebui să fie de așa natură încât informațiile să nu poată fi dezagregate, permițând astfel întreprinderilor să identifice, în mod direct sau indirect, strategiile concurențiale ale concurenților.
53. Cu toate acestea, în cazul transportului de linie, este necesară examinarea cu prudență a schimbului de previziuni privind disponibilul de capacitate, chiar și sub formă agregată, în special când se desfășoară pe piețe concentrate. Pe piețele serviciilor transportului de linie, datele privind capacitatea reprezintă parametrul-cheie de coordonare a comportamentului concurențial și au un efect direct asupra prețurilor. Schimburile de previziuni agregate privind disponibilul de capacitate care indică rutele pentru care va fi utilizat acesta pot fi anticoncurențiale în măsura în care pot conduce la adoptarea unei politici comune de către mai mulți sau toți transportatorii și pot avea ca rezultat furnizarea de servicii la prețuri superioare celor competitive. În plus, există un risc de dezagregare a datelor, deoarece pot fi combinate cu anunțurile publicate în mod individual de transportatorii de linie. Aceasta ar permite întreprinderilor să identifice poziția pe piață și strategiile firmelor concurente.
54. Vechimea datelor și perioada la care se referă sunt factori la fel de importanți. Datele pot fi vechi, recente sau viitoare. În general, nu se consideră că schimbul de informații vechi intră sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE, deoarece acesta nu poate avea un impact real asupra comportamentului viitor al întreprinderilor. În trecut, Comisia, a considerat că informațiile care datează de peste un an sunt „vechi” ⁽⁵⁴⁾, în vreme ce informațiile a căror vechime este mai mică de un an erau apreciate drept „recente” ⁽⁵⁵⁾. Caracterul de vechi sau recent al informațiilor trebuie evaluat cu o anumită flexibilitate, ținându-se cont de măsura în care acestea devin caduce pe piața relevantă. Este probabil ca durata în care informațiile devin „vechi” să fie mai scurtă dacă informațiile sunt agregate și nu individuale. Schimburile de informații recente privind volumul și capacitatea nu sunt, de asemenea, susceptibile să producă o restrângere a concurenței dacă informațiile sunt agregate într-un grad adecvat, astfel încât tranzacțiile expeditorilor sau transportatorilor individuali să nu poată fi identificate, nici direct, nici indirect. Datele viitoare se referă la viziunea unei întreprinderi privind modul în care se va dezvolta piața sau la strategia pe care aceasta intenționează să o urmărească pe piața respectivă. Schimbul de date viitoare este cel mai susceptibil să fie problematic, în special atunci când se referă la prețuri sau la rezultate. Acesta poate revela strategia comercială pe care o întreprindere intenționează să o adopte pe piață. Procedând astfel, se poate reduce în mod considerabil rivalitatea dintre părțile care efectuează schimbul de informații și poate, prin urmare, conduce la restrângerea concurenței.
55. Frecvența schimbului trebuie, de asemenea, luată în considerare. Cu cât frecvența schimbului de informații este mai mare, cu atât concurenții pot reacționa mai rapid. Aceasta facilitează represaliile și, în cele din urmă, reduce dorința de a iniția acțiuni competitive pe piață. Așa-numita „concurență ascunsă” ar putea fi restrânsă.
56. De asemenea, ar trebui să fie analizat modul în care informațiile sunt prezentate, pentru a evalua efectul (efectele) pe care le-ar putea avea asupra pieței (piețelor). Cu cât informațiile sunt mai ușor comunicate clienților, cu atât acestea sunt mai puțin problematice. Invers, dacă transparența pieței este ameliorată exclusiv în beneficiul furnizorilor, aceasta poate priva clienții de avantajul unei „concurențe ascunse” crescute.

⁽⁵²⁾ Hotărârea TACA, citată mai sus la nota de subsol 24, punctul 1154.

⁽⁵³⁾ Decizia 78/252/CEE a Comisiei din 23 decembrie 1977 în cazul IV/29.176 – Vegetable Parchment (JO L 70, 13.3.1978, p. 54).

⁽⁵⁴⁾ Decizia 92/157/CEE a Comisiei din 17 februarie 1992 în cazul IV/31.370 – UK Agricultural Tractor Registration Exchange (JO L 68, 13.3.1992, p. 19), punctul 50.

⁽⁵⁵⁾ Decizia 98/4/CECO a Comisiei din 26 noiembrie 1997 în cazul IV/36.069 – Wirtschaftsvereinigung Stahl (JO L 1, 3.1.1998, p. 10), punctul 17.

57. În sectorul transportului de linie se folosesc indici de prețuri pentru a arăta modificările medii ale prețului pentru transportul unui container maritim. Un indice de prețuri bazat pe informații privind prețurile agregate în mod corespunzător nu este susceptibil de a încălca articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE, cu condiția ca gradul de agregare să nu permită întreprinderilor să identifice, prin dezagregare, în mod direct sau indirect, strategiile competitive ale concurenților. Dacă un indice de prețuri reduce sau înlătură gradul de nesiguranță în ceea ce privește funcționarea pieței, având drept rezultat restrângerea concurenței dintre întreprinderi, aceasta ar reprezenta o încălcare a articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE. În procesul de evaluare a efectului probabil al unui astfel de indice de prețuri pe o anumită piață relevantă, trebuie să se țină seama de gradul de agregare a datelor, de vechimea acestora (date vechi sau recente) și de frecvența de publicare a indicelui. În general este importantă efectuarea unei evaluări de ansamblu a tuturor elementelor oricărui sistem de schimb de informații, pentru a se ține seama de interacțiunile potențiale, de exemplu între schimbul de date privind capacitatea și volumul, pe de o parte, și privind indicele de prețuri, pe de altă parte.
58. Un schimb de informații între transportatori care restrânge concurența poate totuși să crească gradul de eficiență, cum ar fi o mai bună planificare a investițiilor și utilizarea mai eficientă a capacității. Astfel de beneficii vor trebui să fie bine întemeiate, să se transmită consumatorilor și să contrabalanseze efectele anticoncurențiale ale schimbului de informații, în cadrul articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE. În acest context, este important de menționat că una dintre condițiile articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE este că și consumatorii ar trebui să se bucure de o parte echitabilă din beneficiile generate de un acord care restrânge concurența. În cazul în care toate cele patru condiții cumulative prevăzute la articolul 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE sunt îndeplinite, interdicția de la articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE nu se aplică ⁽⁵⁶⁾.

3.2.4. Asociațiile profesionale

59. În sectorul transportului maritim de linie, ca în orice alt domeniu, discuțiile și schimburile de informații pot avea loc în cadrul unei asociații profesionale, cu condiția ca aceasta să nu fie folosită ca (a) un forum pentru reuniuni de cartel ⁽⁵⁷⁾, (b) o structură care emite decizii sau recomandări anticoncurențiale membrilor săi ⁽⁵⁸⁾ sau (c) un mijloc de schimb de informații care reduce sau înlătură gradul de incertitudine în ceea ce privește funcționarea pieței, având drept rezultat restrângerea concurenței dintre întreprinderi prin neîndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 53 alineatul (3) ⁽⁵⁹⁾. Ar trebui să se facă distincția între această situație și discuțiile legitime întreprinse în cadrul unei asociații profesionale cum ar fi cele privind standardele tehnice și de mediu.

3.3. Acordurile de utilizare în comun în transportul cu nave tramp

60. Forma de cooperare orizontală cel mai des întâlnită în sectorul transportului cu nave tramp este acordul de utilizare în comun (grup de transport maritim). Nu există un model universal de astfel de grup. Unele caracteristici, însă, apar ca fiind comune celor mai multe grupuri de transport maritim pe diferitele segmente de piață, astfel cum se poate vedea mai jos.
61. Un model-standard de grup de transport maritim reunește un număr de nave similare ⁽⁶⁰⁾ aflate în proprietatea unor armatori diferiți și funcționând sub administrație unică. Un administrator al unui grup este de obicei responsabil de administrarea din punct de vedere comercial (de exemplu, marketingul comun ⁽⁶¹⁾, negocierea navlului și centralizarea veniturilor și a costurilor voiajelor) ⁽⁶²⁾, precum și de funcționarea comercială (programarea mișcărilor navelor și dirijarea acestora, desemnarea agenților portuari, informarea la zi a clienților, emiterea facturilor, comandarea combustibililor, colectarea

⁽⁵⁶⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, citate mai sus la nota de subsol 10.

⁽⁵⁷⁾ Decizia 2004/421/CE a Comisiei din 16 decembrie 2003 în cazul COMP/38.240 – Industrial tubes (JO L 125, 28.4.2004, p. 50).

⁽⁵⁸⁾ Decizia 82/896/CEE a Comisiei din 15 decembrie 1982 în cazul IV/29.883 – AROW/BNIC (JO L 379, 31.12.1982, p. 1); Decizia 96/438/CE a Comisiei din 5 iunie 1996 în cazul IV/34.983 – Fenex (JO L 181, 20.7.1996, p. 28).

⁽⁵⁹⁾ Decizia 92/157/CEE a Comisiei, UK Agricultural Tractor Registration Exchange citată mai sus la nota de subsol 54.

⁽⁶⁰⁾ Prin urmare, grupul poate atrage contracte mari de afretare, poate combina diferite astfel de contracte și reduce numărul de călătorii în balast prin planificarea atentă a flotei.

⁽⁶¹⁾ De exemplu, navele grupului sunt puse pe piață ca un singur produs comercial, oferind soluții de transport indiferent care sunt navele care efectuează transportul propriu-zis.

⁽⁶²⁾ De exemplu, veniturile grupului sunt colectate de administrația centrală și profitul este distribuit participanților în baza unui sistem complex de repartitie.

veniturilor navelor și distribuirea acestora în baza unui sistem complex prestabilit de repartitie etc.). Administratorul de grup acționează adesea sub supravegherea unui comitet executiv general care reprezintă armatorii. Funcționarea tehnică a navei este, de obicei, în responsabilitatea fiecărui armator (siguranță, echipaj, reparații, întreținere etc.). Deși își comercializează serviciile în comun, de cele mai multe ori membrii grupului efectuează aceste servicii în mod individual.

62. Rezultă din această descriere că trăsătura-cheie a grupurilor tipice de transport maritim este vânzarea în comun, împreună cu câteva caracteristici de producție în comun. Prin urmare, sunt relevante atât orientările privind vânzarea în comun, ca variantă a unui acord de comercializare în comun, cât și cele privind producția în comun din Orientările Autorității privind aplicabilitatea articolului 53 din Acordul privind SEE la acordurile de cooperare orizontală⁽⁶³⁾. Dată fiind varietatea caracteristicilor grupurilor, fiecare grup trebuie analizat individual pentru a se determina, pe baza centrului său de gravitație⁽⁶⁴⁾, dacă se află sub incidența articolului 53 alineatul (1) și, în caz afirmativ, dacă îndeplinește cele patru condiții cumulative ale articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE.

63. Grupurile care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului⁽⁶⁵⁾ deoarece sunt create ca o societate comună ce îndeplinește pe termen lung toate funcțiile unei entități economice autonome [așa-numitele societăți comune cu funcționalitate deplină, a se vedea articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului] nu sunt afectate în mod direct de schimbările aduse de Regulamentul (CE) nr. 1419/2006 al Consiliului și nu fac obiectul prezentelor orientări. Orientări privind deplina funcționalitate se găsesc, printre altele, în Comunicarea juridicțională consolidată a Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi⁽⁶⁶⁾. În măsura în care aceste grupuri au ca obiect sau efect coordonarea comportamentului concurențial al întreprinderilor fondatoare, o astfel de coordonare este evaluată în conformitate cu criteriile de la articolul 53 alineatele (1) și (3) din Acordul privind SEE, pentru a se stabili dacă operațiunea este sau nu compatibilă cu funcționarea Acordului privind SEE⁽⁶⁷⁾.

3.3.1. Grupuri care nu intră sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE

64. Acordurile de utilizare în comun nu intră sub incidența interdicției de la articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE dacă participanții la acestea nu sunt concurenți reali sau potențiali. De exemplu, în cazul în care doi sau mai mulți armatori formează un grup cu scopul de a participa la licitații și a executa contracte de afretare pe care, ca operatori individuali, nu le puteau obține sau executa pe cont propriu. Această concluzie rămâne validă în cazurile în care astfel de grupuri transportă în mod ocazional o altă marfă, reprezentând o mică parte din volumul total.

65. Grupurile a căror activitate nu influențează parametri relevanți ai concurenței deoarece sunt de mică importanță și/sau nu afectează semnificativ comerțul dintre statele SEE⁽⁶⁸⁾, nu intră sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE. Cu toate acestea, un grup nu intră în sfera de aplicare a comunicării Autorității privind acordurile de mică importanță dacă presupune fixarea prețurilor, inclusiv vânzarea în comun.

3.3.2. Grupuri care, în general, intră sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE

66. Acordurile stabilite între concurenți care se limitează la comercializarea în comun au, în general, ca obiect și ca efect coordonarea politicii de prețuri a acestor concurenți⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶³⁾ În secțiunea 5 și, respectiv, secțiunea 3 a orientărilor, citate la nota de subsol 9.

⁽⁶⁴⁾ Orientări privind acordurile de cooperare orizontală, citate mai sus la nota de subsol 9, punctul 12.

⁽⁶⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1), încorporat în capitolul A punctul 1 din anexa XIV la Acordul privind SEE prin Decizia nr. 78/2004 a Comitetului mixt al SEE (JO L 219, 19.6.2004, p. 13 și suplimentul SEE nr. 32, 19.6.2004, p. 1).

⁽⁶⁶⁾ JO C 95, 16.4.2008, p. 1.

⁽⁶⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului, citat mai sus la nota de subsol 65, articolul 2 alineatul (4).

⁽⁶⁸⁾ Comunicarea Autorității privind acordurile de mică importanță care nu restrâng în mod considerabil concurența în sensul articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE (*de minimis*) (JO C 67, 20.3.2003, p. 20 și suplimentul SEE la JO nr. 15, 20.3.2003, p. 11) și Orientările privind conceptul de afectare a comerțului, citate mai sus la nota de subsol 17.

⁽⁶⁹⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 din Acordul privind SEE la acordurile de cooperare orizontală, citate mai sus la nota de subsol 9, secțiunea 5. Activitățile unui agent naval independent cu ocazia intermediării unui contract pentru o navă nu intră în această categorie.

3.3.3. Grupuri care ar putea intra sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE

67. Dacă grupul nu are ca obiect o restrângere a concurenței, este necesară o analiză a efectelor acestuia asupra pieței în cauză. Un acord intră sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE în cazul în care este probabil să aibă un impact negativ apreciabil asupra parametrilor concurenței pe piață, cum sunt prețurile, cheltuielile, diferențierea și calitatea serviciilor și inovația. Acordurile pot avea acest efect prin reducerea semnificativă a rivalității între părțile la acord sau între acestea și terți ⁽⁷⁰⁾.
68. Anumite grupuri din sectorul transportului cu nave tramp nu implică comercializarea în comun, însă presupun un anumit grad de coordonare a parametrilor concurenței (de exemplu, programarea sau aprovizionarea în comun). Aceste cazuri fac obiectul articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE numai dacă părțile la acord au un anumit grad de putere de piață ⁽⁷¹⁾.
69. Capacitatea grupului de a cauza efecte de piață negative considerabile depinde de contextul economic, ținându-se seama de puterea de piață combinată a părților și de natura acordului, împreună cu alți factori structurali de pe piața relevantă. Trebuie avut în vedere, de asemenea, dacă acordul de utilizare în comun afectează comportamentul părților pe piețele vecine, aflate în strânsă legătură cu piața afectată în mod direct de această cooperare ⁽⁷²⁾. Acesta poate fi, de exemplu, cazul în care piața grupului este cea a transportului de produse forestiere cu nave specializate de transport, de formă paralelipipedică (piața A), iar membrii grupului dețin și nave care funcționează pe piața de vrac uscat (piața B).
70. În ceea ce privește factorii structurali de pe piața relevantă, în cazul în care grupul are o cotă de piață redusă, este improbabil să apară efecte restrictive. În cadrul evaluării impactului unui anumit grup asupra pieței relevante, trebuie să se țină seama de factorii suplimentari, precum gradul de concentrare a pieței, poziția și numărul concurenților, stabilitatea cotelor de piață de-a lungul timpului, participarea la mai multe grupuri, barierele de intrare pe piață și probabilitatea intrării pe piață, transparența pieței, compensarea puterii de cumpărare a utilizatorilor de transport și natura serviciilor (de exemplu, servicii omogene sau servicii diferențiate).
71. În ceea ce privește natura acordului, trebuie examinate clauzele care afectează comportamentul concurențial al grupului sau al membrilor acestuia pe piață, cum ar fi clauzele care interzic membrilor să activeze pe aceeași piață în afara grupului (clauze de neconcurență), perioade de blocare și termene de preaviz (clauze de ieșire), precum și schimburile de informații sensibile din punct de vedere comercial. Trebuie, de asemenea, avute în vedere toate legăturile existente între grupuri, fie în ceea ce privește conducerea sau membrii acestora, fie în ceea ce privește împărțirea cheltuielilor și veniturilor.

3.3.4. Aplicabilitatea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE

72. În cazurile în care grupurile intră sub incidența articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE, întreprinderile implicate trebuie să se asigure că îndeplinesc cele patru condiții cumulative prevăzute la articolul 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE ⁽⁷³⁾. Articolul 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE nu exclude *a priori*, din sfera sa de aplicare, anumite tipuri de acorduri. În principiu, toate acordurile restrictive care îndeplinesc cele patru condiții cumulative prevăzute la articolul 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE beneficiază de exceptare. Această analiză se bazează pe o scară mobilă. Creșterile de eficiență și transmiterea lor către consumatori trebuie întotdeauna să fie proporționale cu importanța restrângerii concurenței constatată în temeiul articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE.
73. Întreprinderea implicată este cea care trebuie să demonstreze faptul că grupul îmbunătățește serviciile de transport sau promovează progresul tehnic sau economic sub forma unor creșteri ale eficienței. Eficiența generată nu poate fi economisirea unor cheltuieli care reprezintă o parte inerentă a reducerii concurenței, ci trebuie să rezulte din integrarea activităților economice.

⁽⁷⁰⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3), citate mai sus la nota de subsol 10.

⁽⁷¹⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 din Acordul privind SEE la acordurile de cooperare orizontală, citate mai sus la nota de subsol 9, punctul 149.

⁽⁷²⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 din Acordul privind SEE la acordurile de cooperare orizontală, citate mai sus la nota de subsol 9, punctul 142.

⁽⁷³⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, citate mai sus la nota de subsol 10.

74. Creșterile eficienței în cazul grupurilor pot rezulta, de exemplu, din obținerea unei rate mai bune de utilizare și din economii de scară. Grupurile specializate în servicii de transport cu nave tramp își programează, în general, cursele de nave în comun pentru a-și repartiza geografic flotele. Această repartizare poate reduce numărul de călătorii în balast, ceea ce poate permite o mai bună utilizare globală a capacității grupului și, în cele din urmă, genera economii de scară.
75. Consumatorii trebuie să primească o parte echitabilă din câștigurile în eficiență generate. În conformitate cu articolul 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, trebuie luate în considerare efectele benefice asupra tuturor consumatorilor de pe piața relevantă și nu efectul asupra fiecărui consumator individual⁽⁷⁴⁾. Transmiterea beneficiilor trebuie să compenseze cel puțin impactul negativ real sau potențial asupra consumatorilor cauzat de restrângerea concurenței constatată în temeiul articolului 53 alineatul (1) din Acordul privind SEE⁽⁷⁵⁾. În acest context, pentru a analiza probabilitatea unei transmiteri, trebuie examinate, de asemenea, structura pieței serviciilor tramp și flexibilitatea cererii.
76. Un grup nu trebuie să impună restricții care nu sunt indispensabile pentru atingerea creșterii în eficiență. În acest sens, poate fi necesar să se verifice dacă părțile ar fi putut obține creșterile în eficiență pe cont propriu. Pentru a efectua această evaluare este relevant să se examineze, *inter alia*, scara de eficiență minimă care trebuie atinsă pentru a oferi diferite tipuri de servicii de transport cu nave tramp. În plus, fiecare clauză restrictivă a unui acord de utilizare în comun trebuie să fie necesară, în mod rezonabil, pentru a atinge creșterile în eficiență pretinse. Clauzele restrictive pot fi justificate pentru o perioadă mai lungă de timp, pe toată durata grupului sau doar pentru o perioadă tranzitorie.
77. În ultimul rând, acordul nu trebuie să ofere întreprinderilor posibilitatea de a elimina concurența pe o parte semnificativă a pieței serviciilor în cauză.

⁽⁷⁴⁾ Hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-238/05, Asnef-Equifax/Ausbanc, citată mai sus la nota de subsol 42, punctul 70.

⁽⁷⁵⁾ Orientări privind aplicarea articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE, citate mai sus la nota de subsol 10, punctul 24.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

COMISIA EUROPEANĂ

CERERE DE PROPUNERI – EACEA/5/12

MEDIA 2007 – Dezvoltare, distribuție, promovare și formare

Formare

(2012/C 35/07)

1. Obiective și descriere

Prezenta cerere de propuneri are la bază Decizia nr. 1718/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 privind punerea în aplicare a unui program de sprijin pentru sectorul audiovizual european (MEDIA 2007) ⁽¹⁾.

Una dintre măsurile care urmează a fi puse în aplicare în temeiul deciziei menționate constă în îmbunătățirea formării profesionale continue a profesioniștilor din sectorul audiovizualului, pentru a-i înzestra cu cunoștințele și competențele necesare în scopul creării de produse competitive pe piața europeană și pe alte piețe.

Cererea de propuneri EACEA/5/12 este ultima cerere privind formarea continuă care se lansează în cadrul programului MEDIA 2007 și oferă un acord-cadru de parteneriat cu o durată de doi ani.

2. Solicitanți eligibili

Candidații trebuie să fie stabiliți în una dintre țările următoare:

- cele 27 de state membre ale Uniunii Europene;
- țările care fac parte din SEE: Islanda, Liechtenstein, Norvegia;
- Elveția și Croația.

Prezenta cerere de propuneri se adresează candidaților aparținând uneia dintre categoriile de întreprinderi de mai jos, ale căror activități contribuie la realizarea măsurilor descrise anterior:

- școli de film și televiziune;
- universități;
- instituții de formare profesională specializată;
- societăți private din sectorul audiovizual;
- organizații/asociații profesionale specializate din sectorul audiovizual.

3. Acțiuni eligibile

Sunt eligibile următoarele acțiuni și activitățile aferente, care au loc în țările participante la programul MEDIA:

Acțiuni care au ca scop dezvoltarea capacității profesioniștilor din sectorul audiovizual de a înțelege și a integra dimensiunea europeană în activitatea lor, prin îmbunătățirea competențelor în următoarele domenii:

⁽¹⁾ JO L 327, 24.11.2006, p. 12.

- formarea în domeniul gestionării economice, financiare și comerciale;
- formarea în domeniul noilor tehnologii audiovizuale;
- formarea în domeniul proiectelor referitoare la scenarii;

Durata maximă a proiectelor este de 12 luni.

4. Criterii de atribuire

Propunerile eligibile vor fi evaluate în funcție de punctajul obținut din maximum 100 de puncte, în baza următoarei distribuții:

- calitatea conținutului activității (20 de puncte);
- gestionarea proiectului (20 de puncte);
- calitatea parteneriatului cu industria audiovizuală (20 de puncte);
- dimensiunea europeană (20 de puncte);
- impactul (20 de puncte).

5. Buget

Suma maximă disponibilă pentru prezenta cerere de propuneri este de 7 000 000 EUR.

Sprejtinul financiar din partea Comisiei nu poate depăși 50 % sau 60 % din totalul costurilor eligibile.

Agenția își rezervă posibilitatea de a nu aloca toate fondurile disponibile.

6. Termenul de depunere

Termenele pentru depunerea candidaturilor au fost stabilite după cum urmează: **16 aprilie 2012**.

Cererile trebuie expediate la următoarea adresă:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA)
Call for proposals EACEA/5/12
Mr Constantin DASKALAKIS
BOUR 3/30
Avenue du Bourget/Bourgetlaan 1
1140 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Vor fi acceptate numai cererile prezentate pe formularul adecvat, corect completate, datate și semnate de persoana autorizată să angajeze în mod legal organismul solicitant.

Nu vor fi acceptate cererile transmise prin fax sau prin poștă electronică.

7. Informații complete

Ghidul detaliat destinat candidaților, precum și formularele de cerere se găsesc la adresa următoare:

http://ec.europa.eu/culture/media/programme/training/forms/index_en.htm

Cererile trebuie să fie completate în mod obligatoriu pe formularul prevăzut și să conțină toate anexele și informațiile solicitate.

Extras din hotărârea judecătorească privind Akcinė bendrovė bankas SNORAS, pronunțată în conformitate cu Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (denumită în continuare „directiva”)

(2012/C 35/08)

INVITAȚIE LA DECLARAREA CREANȚELOR. TERMENE CARE TREBUIE RESPECTATE

La 7 decembrie 2011, Tribunalul regional Vilnius a pronunțat o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului cu privire la societatea publică bancară cu răspundere limitată SNORAS [Akcinė bendrovė bankas SNORAS, codul persoanei juridice: 112025973, numărul de înregistrare în scopuri de TVA: LT120259716, sediul social: A. Vivulskio g. 7, Vilnius, Lituania, înregistrată în Registrul persoanelor juridice (denumită în continuare „AB bankas SNORAS”) în dosarul civil nr. B2-7791-611/2011, procedura judiciară nr. 2-55-3-03098-2011-9. Tribunalul l-a numit pe dl Neil Cooper administrator al AB bankas SNORAS. Partea din hotărâre referitoare la deschiderea procedurii falimentului a intrat în vigoare la 20 decembrie 2011, iar AB bankas SNORAS a dobândit statutul de societate în faliment. Procedura falimentului în cazul AB bankas SNORAS reprezintă o procedură de lichidare în sensul directivei.

Conform hotărârii Tribunalului regional Vilnius din 7 decembrie 2011, creditorii au dreptul să declare creanțele financiare născute înainte de data deschiderii procedurii falimentului în termen de o lună de la intrarea în vigoare a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului. Prin hotărârea din 13 ianuarie 2012, Tribunalul regional Vilnius a prelungit termenul până la care creditorii AB bankas SNORAS își pot declara creanțele născute înainte de data deschiderii procedurii falimentului până la 10 februarie 2012 (inclusiv). Aceasta înseamnă că creditorii trebuie să își declare creanțele la administratorul judiciar până la 10 februarie 2012 (inclusiv). Pentru declararea creanțelor, se recomandă utilizarea formularului de declarație publicat pe site-ul băncii, la adresa: <http://www.snoras.com>

Declarațiile, împreună cu toate anexele, trebuie transmise la adresa următoare:

Bankrutuojanti AB bankas SNORAS
A. Vivulskio g. 7
LT-03221 Vilnius
LIETUVA/LITHUANIA

Toți creditorii cu domiciliul sau sediul social în Lituania trebuie să își declare creanța în limba lituaniană. Creditorii băncii cu domiciliul sau sediul social într-un alt stat membru al Uniunii Europene își pot declara creanțele în limba oficială a statului membru respectiv. Cu toate acestea, trebuie anexată și o traducere a declarației în limba lituaniană, caz în care declarația trebuie să poarte titlul *Reikalavimo pateikimas* în limba lituaniană. Formularul trebuie semnat de o persoană autorizată. De asemenea, creditorii trebuie să specifice natura creanței, data la care a luat naștere și valoarea creanței și să transmită informații privind eventualele titluri de valoare deținute.

Dacă creditorii nu își declară creanțele și/sau dacă își transmit declarațiile după expirarea termenului menționat mai sus sau nu transmit toate informațiile cerute, declarațiile respective pot fi refuzate. Cu toate acestea, Tribunalul poate accepta declarații transmise de creditori după expirarea termenului specificat mai sus în cazul în care consideră că motivele care au condus la nerespectarea termenului sunt întemeiate.

Mai multe informații privind declararea creanțelor pot fi consultate pe site-ul: <http://www.snoras.com>

Vilnius, Lituania, 17 ianuarie 2012.

Administrator al Akcinė bendrovė bankas SNORAS (în faliment) (acționând în calitate de agent fără răspundere personală)

Neil COOPER

RECTIFICĂRI

Rectificare la Cererile de propuneri în cadrul programului multianual de lucru 2011 pentru acordarea de finanțare nerambursabilă în domeniul Rețelei Transeuropene de Transport (TEN-T) pentru perioada 2007-2013 [Decizia C(2011) 1772 a Comisiei, astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2011) 9531 a Comisiei]

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 7 din 10 ianuarie 2012)

(2012/C 35/09)

Direcția Generală Mobilitate și Transporturi a Comisiei Europene anunță o rectificare la Cererile de propuneri în cadrul programului multianual de lucru 2011 pentru acordarea de finanțare nerambursabilă în domeniul Rețelei Transeuropene de Transport (TEN-T) pentru perioada 2007-2013, publicate în JO C 7, 10.1.2012, p. 6.

Textul rectificat al cererilor de propuneri este disponibil la:

http://tentea.ec.europa.eu/en/apply_for_funding/follow_the_funding_process/annual_call_2011.htm.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

